Boss RV-200
Diep de ruimte in

Ruud Jolie
Over zijn Quad Cortex

EVH Frankenstein Relic
Zonder strepen

Gitarist

HÉT BLAD VOOR GITARISTEN • APRIL 2024 • Nº 397

Yvette Terpstra
Gitaarspelen bij Froukje

Jon Gomm
's werelds meest innovatieve fingerstyle-gitarist

Tests Ibanez S1070PBZ & AZ24P1QM | PRS MT 100 | Lâg Sauvage PE & DCE Boss BP-1w Booster/Preamp | UAFX OX Stomp **Interviews** Paul Willemsen | Ace Frehley | The Black Crowes | Leif de Leeuw & Sem Jansen | Wouter Planteijdt

adviesprijs € 7,95
april 2024 | www.gitarist.nl
00397
BP 8 710966 877135

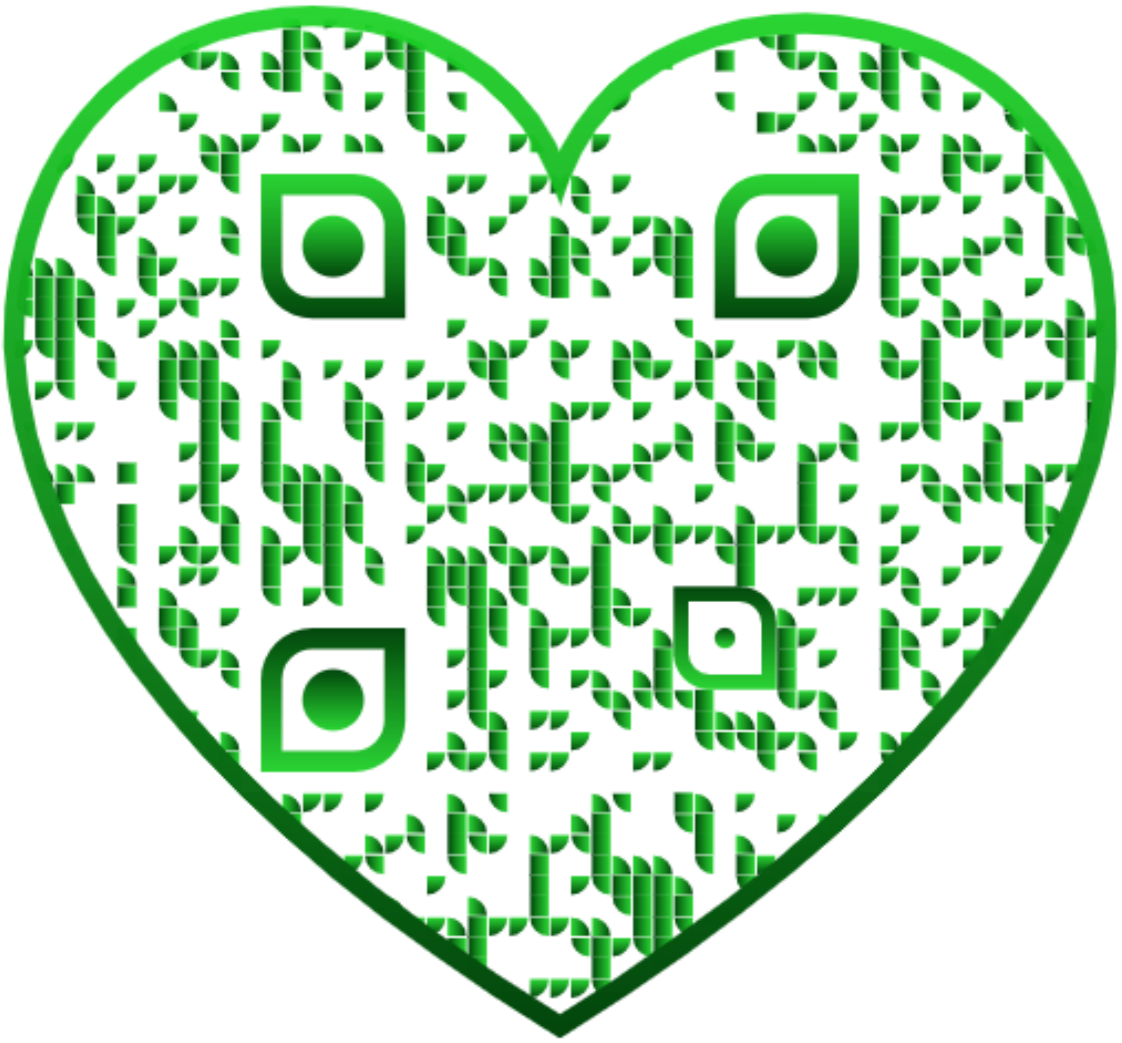

AAM

ADVANCED AUDITORIUM

A.I.R.port

Through intensive research and development, we have designed the **A.I.R.port** with a unique internal structure that reflects sound waves and guides them to exit from a precisely positioned sound hole. As a result, players can monitor what they are playing more clearly, which enhances the overall playing experience.

AAM50CE-OPN

AAM70CE-TBN

AAM54-OPN

Ibanez

Ibanezbenelux @ibanez_benelux https://hoshinoeurope.com/

Debbie Gough of Heriot plays the American Series Virtuoso in Mystic Blue

VIRTUOSO PLAYED
AMERICAN MADE

Jackson®
AMERICAN SERIES
VIRTUOSO

©2023 Jackson/Charvel Manufacturing, Inc. All rights reserved.

Gitarist

34e jaargang nr. 397 - april 2024

Gitarist is een uitgave van Uitgeverij De Inzet b.v.

Adres voor redactie en administratie:
Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam
Bezoekadres: Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam
Tel. 020 675 5308, info@gitarist.nl, www.gitarist.nl
ABN Amro: 55.87.32.720
Hoofdredactieteam: Erk Willemsen (algemeen), Co Koenen (adjunct), Steven Faber (tests), Kevin Pasman, Chris Dekker
Eindredactie: Co Koenen
Overige redacteuren: Michiel Roelse
Gitarist.nl: Klaas Jan Stol
Verder werkten mee aan dit nummer: Rod Brakes, Dave Burrluck, Trevor Curwen, Hein van Dongen, Chris Gill, Nick Guppy, Jamie Hunt, Ellie Rogers, Stuart Williams
Vormgeving: Nils Jonkers (LandGraphics)
Uitgever: Erk Willemsen
Sales & Marketing: Ronald Willemsen
Bladmanagement & Traffic: Gilles Graafland
Advertentieacquisitie: Ronald Willemsen, Ollie Schmitz, Erk Willemsen
Keijser 18 Mediaproducties,
tel. 020-6755308, ads@k18.nl
Boekhouding: Mirjam Berendse,
gitaristfactuur@uitgeverijdeinzet.nl
Druk- en bindwerk: Veldhuis Media, Meppel
Distributie voor Nederland: Betapress, Gilze
Distributie voor België: AMP, Brussel
Licentie: Future plc., Bath, UK

Niets uit deze uitgave mag in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën of enige andere manier, worden verveelvoudigd of opgeslagen, zonder voorafgaande toestemming. Zonder schriftelijke goedkeuring is het niet geoorloofd dit blad op te nemen of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille. De uitgever behoudt zich het recht voor advertenties zonder opgaaf van redenen te weigeren.

ISSN 0928-8007

© 2024 Alle rechten voorbehouden

GITARIST verschijnt 12 x per jaar
Neem een abonnement: muziekmagazines.nl/gitarist, of abo@gitarist.nl, of bel +31 (0)20 6755308
Graag bij alle correspondentie naam, adres, en mailadres vermelden
- Losse edities € 7,95
- Proefabonnement (2 edities) € 12,50
- Jaarabonnement (12 edities) € 76,50
- Tweejaarabonnement (24 edities) € 139,90

NB: extra verzendkosten buiten Benelux los nummer € 2,-, en jaarabonnement € 24,-
Zie voor meer mogelijkheden, cadeau-abonnementen en speciale aanbiedingen: muziekmagazines.nl/gitarist
- Digitale editie via Readly.com

Abonnementenadministratie:
Mirjam Berendse
abo@gitarist.nl, 020 675 5308
Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Coverfoto: Tom Martin

G EXTRA ONLINE

GITARIST.NL

Met een frisse look en een geheel verbeterde ervaring op mobiel en tablet is onze website een genot om doorheen te scrollen.

- Bekijk de testsectie, waarin momenteel meer dan 600 producttests te downloaden zijn
- Of check bij welke events we betrokken zijn
- Vergeet vooral niet de artikelen door te kijken in de sectie Extra, aanvullend op wat in Gitarist gepubliceerd is
- In de Top 10 kun je zien wat de meest gelezen artikelen op onze site zijn!
- Door onze redactie geselecteerde video's in de sectie Video
- Last but not least: de actuele sectie Nieuws, over producten en artiesten!

GITARIST DIGITAAL LEZEN

Je kunt er ook voor kiezen Gitarist digitaal te lezen, op tablet, smartphone of zelfs op je computer. Dat kan via de tijdschrift-app Readly, geschikt voor iPad, iPhone en Android tablets en smartphones, en via de webbrowser op je pc of Mac. Hiervoor moet je een totaalabonnement nemen waarmee je voor € 9,99 per maand álle tijdschriften kunt lezen op dat platform, en dat zijn er duizenden.

GITARIST INHOUD

NUMMER 397 | APRIL 2024

In aanloop naar zijn workshop op het **Bridge Festival** spraken we fingerstylegitarist **Jon Gomm** over zijn virtuoze technieken. Within Temptation-gitarist **Ruud Jolie** vertelt ons over zijn meer rockgeoriënteerde soloproject **For All We Know** en **Yvette Terpstra** over gitaarspelen bij **Froukje**. En van **True-Tones**-gitarist/bassist **Paul Willemsen** horen we dat hij van eenvoud houdt zolang het maar groovet. Lees verder hoe je zelf een **rubberen brug** kunt maken, de laatste trend in gitaarland. In de testsectie deze maand o.a. twee Premium-modellen van **Ibanez**, een **EVH** Frankenstein zonder strepen, een krachtige **Mark Tremonti**-amp van **PRS**, een langverwacht reverbpedaal in de **Boss** 200-serie en een eco-vriendelijke parlor en dreadnought van **Lâg**.

Kevin Pasman

Features

50 Rubberen bruggen

Interviews

36 Ruud Jolie
40 Jon Gomm
44 Paul Willemsen
46 Yvette Terpstra

Tests

22 Ibanez S1070PBZ & AZ24P1QM
26 EVH Frankenstein Relic
28 PRS MT 100
30 Boss RV-200
32 Lâg Sauvage PE & DCE
35 Boss BP-1w Booster/Preamp
35 UAFX OX Stomp

Workshops

56 Niks dan licks

Diversen

6 Input: nieuws en rubrieken o.a. Strandberg Boden Essential, Never Enough Strats, PRS SE CE 24 Standard Satin, Limited Gretsches, The Black Crowes, Leif de Leeuw Band, Wouter Planteijdt
10 Giveaway
54 De klassiekers: Gibson Les Paul Recording
59 70 jaar Thomann
65 Mijn gitaarwereld: Ace Frehley

Servicedesk

60 Events

Les Pauls Les Paul

"Plug een Les Paul in een Marshall en zet alles op 10 - beter wordt het niet." Woorden van ex-Kiss-gitarist Ace Frehley in deze editie die een hele generatie gitaristen zal onderschrijven. Maar zoals we vorige maand in de column van Michiel Roelse konden lezen had de bekende singlecut geen klassieke status verworven als het alleen aan Les Paul had gelegen. De gitaar was een eigen Gibson-ontwerp en de gitarist-techneut leende alleen zijn naam eraan. Wel had de Les Paul een voorloper in 'The Log', een wat onooglijke massieve gitaar die Paul begin jaren veertig aan Gibson presenteerde, maar die werd afgewezen.

Les Pauls drang tot uitvinden had in de jaren vijftig ook al een uitweg gevonden in de ontwikkeling van de meersporentechniek in de studio. Samen met zijn vrouw, zangeres Mary Ford, met wie hij een succesvol duo vormde, maakte hij de eerste opnamen waarin iemand met zichzelf zong (luister naar hun hit *How High The Moon*, waarin Ford ook de tweede stem zingt). Hierop hoor je ook Pauls vlotte vingerwerk op gitaar. Het klinkt niet kunstmatig versneld, een andere, minder geslaagde taperecordertruc waar hij van hield.

Paul botvierde zijn voorliefde voor elektronica ook op zijn eigen Les Paul-exemplaren, die hij van allerlei knoppen en aansluitingen voorzag. Rond 1970 leidde dat tot een drietal door Gibson gemaakte productiemodellen waarover je deze maand in de rubriek *De klassiekers* kunt lezen. Het was de Les Paul zoals Les Paul hem wilde.

Co Koenen
co@gitarist.nl

REDACTIONEEL

Samenstelling: Steven Faber en Kevin Pasman

Nooit genoeg Strats

Never Enough Strats is de webwinkel van radio/podcast-maker Glenn van der Burg. Van der Burg begon als liefhebber van alle Fender Stratocasters, maar richt zich tegenwoordig vrijwel exclusief op Custom Shop Strats, in alle soorten en maten. “Bij vintage Strats is het erg moeilijk te bepalen in hoeverre ze nog authentiek en origineel zijn. Custom Shop Strats zijn redelijk na te trekken. Ik haal een nieuwe aankoop altijd helemaal uit elkaar - vergeet niet, daar zijn ze voor ontworpen - en aan de markeringen kun je goed zien om wat voor Strat het gaat. En anders wil de Custom Shop zelf wel behulpzaam zijn met informatie.”

Door zijn specialisatie heeft Never Enough Strats inmiddels de grootste collectie Custom Shop Strats in de Benelux. Behalve met de in- en verkoop van deze gitaren houdt Glenn zich ook bezig met het maken van informatieve blogs over zijn nieuwe aanwinsten, waar voor de liefhebber veel informatie over de historie van de Custom Shop en door hen gemaakte instrumenten te vinden is. Waarom eigenlijk Stratocasters? “Als gitarist zit ik aan de onderkant van middelmatig, maar als verzamelaar en liefhebber ben ik onverminderd gefascineerd door een gitaar die begin jaren vijftig is ontworpen en gewoon perfect is, in al zijn vormen.” **neverenoughstrats.com**

Noorman zonder hoofd

Strandberg onthult zijn meest betaalbare gitaar tot nu toe met de Boden Essential. Met deze prijs wordt het voor velen misschien tijd om over te stappen.

Je bent misschien al bekend met de Zweedse gitaarbouwer Strandberg, die bekend staat om zijn koploze modellen. Als dat zo is, dan weet je ook dat deze eersteklas instrumenten niet goedkoop zijn. Nou, ze zijn er nu met de introductie van de Boden Essential, een meer betaalbare versie van het Boden-model, in ieder geval voor een lagere prijs. Maar terwijl de prijs is gedaald tot 1199 euro heeft Strandberg de belangrijkste Boden-eigenschappen niet weggelaten. Dan is er het gepatenteerde EndurNeck-profiel - hier toegepast op een hals uit één stuk geroosterde esdoorn met een palissander toets. De mensuur telt 648 millimeter en de gitaar heeft vierentwintig roestvaststalen frets. De Strandberg Boden Essential wordt geleverd in drie afwerkingen: Granite, Elemental Blue en Astro Dust, en wordt geleverd met een gigbag.

Kop

Strandberg staat bekend om zijn gitaarontwerpen zonder kop en de Boden Essential is niet anders. Deze slanke machine weegt net iets meer dan 2 kg!

EGS Arc brug

Stemmen doe je vanaf de brug, hier een Strandberg EGS Arc van gegoten zink. Aan de andere kant van de hals vind je een snaarvergrendeling.

Strandberg pickups

De OEM humbuckers van Strandberg zijn aangesloten op een vijfstandenschakelaar waarmee je combinaties van individuele pickups en spoelsplitsingen kunt selecteren.

strandbergguitars.com

DAVE GROHL EPIPHONE

Epiphone brengt de Dave Grohl signature uit, gebaseerd op de Gibson Pelham Blue DG-335 van de Foo Fighters-frontman, die weer is afgeleid van Grohls geliefde Trini Lopez gitaar. Alle Grohl/Trini-kenmerken zijn aanwezig, van de zes-in-lijn kop tot de ruitvormige f-gaten en *split-diamond* toetsinleg. De pickups zijn een Gibson USA Burstbucker 2 en 3, en er zijn kwaliteitscomponenten gebruikt als Mallory condensators, CTS potmeters en een Switchcraft schakelaar. De body is van gelamineerd esdoorn, met een mahoniehouten hals uit één stuk. **epiphone.com**

VEEL NIEUWE JACKSONS

Jackson Guitars heeft veel nieuwe modellen uitgebracht, van de betaalbare JS-serie tot de exclusieve Concept-serie. In het segment van de LTD Deluxe-serie en Ibanez Premium-modellen zit bij Jackson de Pro Plus-serie, waarin vijf nieuwe modellen uitkomen met de Rhoads, Soloist en Dinky bodyvorm. Ze hebben hoogwaardige specificaties zoals de Rhoads RR 24 PS bewijst met zijn met grafiet verstevigde doorlopende hals, 24 roestvaststalen frets met een compoundradius en elementen van Seymour Duncan. **jacksonguitars.com**

MEER MINI PEDALS

Fishman komt met drie nieuwe mini effectpedalen voor akoestische gitaristen. De Mini BlueChorus is een chorus die heel subtiel ingesteld kan worden, maar ook vol kan klinken. Hij heeft de standen analog, vintage en classic. De Mini EchoBack is een delay met taptempo en analoge, digitale en tapeklanken. Als laatste is daar de Mini AcoustiComp, een compressor gebaseerd op de Aura Spectrum Compressor, die eenvoudig is in te stellen met regelaars voor level en comp. **algambenelux.be**

Limiteds van Gretsch

Gretsch brengt dit jaar een aantal gitaren uit in gelimiteerde oplage. De meest betaalbare zijn de Electromatic Pristine-modellen, waarvan we er binnenkort een testen. Deze vallen op door hun tweekleurenafwerking met een top van metallic lak, goudkleurige hardware en elementen met crèmekleurige inleg.

De limited edition Quilt-modellen zijn een stuk prijziger en hebben zoals de naam aangeeft een top van gewolkt esdoorn. Het Chet Atkins-model is beschikbaar in Roundup Orange Stain, terwijl de Penguin wordt geleverd in het donkerdere Forge Glow. **gretschguitars.com**

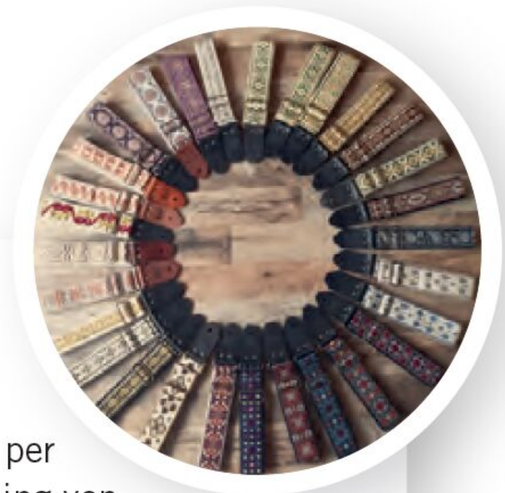

Rectificatie

In Gitarist 395, februari 2024, is per abuis een afbeelding van de verkeerde gitaarbanden geplaatst bij het nieuwsbericht over de in Nederland gemaakte Bluebird Straps. De juiste gitaarbanden zie je hier. Bluebird Straps worden met de hand gemaakt van vintage stoffen, met uiteindes van leer en messing gespen. **bluebirdguitarstraps.nl**

advertentie

Goedkoopste PRS

Met de SE CE 24 Standard Satin brengt PRS zijn meest betaalbare gitaar uit. Hij is afgeleid van de CE 24 in de Standard-lijn en heeft een body die volledig uit mahonie is gemaakt. De zijdeglans afwerking is heel dun (wat bijdraagt aan de levendigheid van de klank), maar ook duurzaam. De geschroefde hals is van esdoorn en heeft een palissander toets met vierentwintig frets. Dankzij de driestandenschakelaar en push/pull-toonregelaar kan je zes verschillende sounds uit de twee PRS 85/15 'S' humbuckers halen. Hiermee wordt het een gitaar die misschien een lage de prijs heeft, maar wel een echt werkpaard kan blijken. **prsguitarseurope.com**

Importeursnieuws

iMusic Network, de distributeur van onder andere Maybach en Maton, heeft de distributie op zich genomen van **Thermion** voor onder andere de Benelux. Dit Spaanse merk maakt vooral pedalen met de analoge klank van versterkers. Hieronder vind je de Gasoline, Heartbreaker en Breakthru. **i-musicnetwork.com**

W-Distribution wordt de importeur van **Bartolini** pickups in Europa. Bartolini bestaat sinds 1973 en maakt elementen voor gitaren en basgitaren in Californië. **w-distribution.de**

BERT KIEST CURT MANGAN

Bert Meulendijk heeft een signatureset gitaarsnaren gekregen bij Curt Mangan Strings. Dat de sessiegitarist, die onder andere bekend is van de Edwin Evers Band en van zijn hoogwaardige Kemper Profiles, heel specifieke wensen heeft blijkt uit de snaardiktes van de Bert Meulendijk Nickel-wound Electric Guitar Signature Set: 9 tot 46. Hierbij komen, op de hoge e-snaar na, de diktes overeen met een standaard 10-46 set, maar voor de topsnaar kiest Bert dus een dunnere variant. **thmusic.nl**

ZEVENSNAAR MET EVERTUNE

Cort brengt de KX707 uit, een zevensnarig model in Open Pore Black afwerking. Evertune levert de brug, waarmee je verzekerd bent van een gitaar die altijd op stemming blijft, hoe zwaar je de riffs ook aanzet. Als elementen is gekozen voor de Seymour Duncan Sentient en Nazgul humbucker. De body is van mahonie en de hals is opgebouwd uit vijf delen geroosterd esdoorn en notenhout. Verder krijg je de beschikking over 24 frets in een vlakke toets met een radius van 400 millimeter. **musik-meyer.de**

UITSLAG VINTAGE GIVEAWAY

In het februarinummer van Gitarist (nr. 395) kon je kans maken op een Vintage V100 Reissued Electric Guitar, een klassieke singlecut met kwaliteitsonderdelen in een prachtige transparant paarse afwerking. De vraag was in welk land Vintage gitaren worden ontworpen. Dat is het Verenigd Koninkrijk (Engeland of Groot-Brittannië was ook goed). Uit de stapel met goede inzendingen trokken we de naam van Joachim Schoofs. De gitaar is inmiddels naar de winnaar gestuurd. Met dank aan distributeur John Hornby Skewes voor het ter beschikking stellen van de prijs. **jhs.co.uk**

WIN

EEN BLACKSTAR ID:CORE V4 STEREO!

t.w.v. 170/200 euro

We geven een 10- en 20-watt model weg!

Blackstar heeft zijn lijn met oefenversterkers vernieuwd met de vierde versie van de ID:CORE-reeks. Wij geven hiervan de ID:CORE V4 Stereo 10 en 20 weg.
Beide combo's hebben zes voices (Clean Warm, Clean Bright, Crunch, Super Crunch, OD1, OD2) plus delay-, modulatie- en reverbeffecten. Er is taptempo, een koptelefoonuitgang met speakersimulatie, line in, een vermogensschakelaar, een ingebouwde tuner en een usb-aansluiting. Met de meegeleverde Architect software kun je deep-editen op je computer. De 2x3-inch V4 Stereo 10 heeft een vermogen van 2x5 watt, de 2x5-inch V4 Stereo 20 2x10 watt.

WIL JIJ EEN VAN DEZE BLACKSTAR ID:CORE V4'S WINNEN?

Mail ons of ga naar gitarist.nl/giveaway.

Geef antwoord op de volgende vraag:
In welk jaar werd Blackstar gelanceerd?

- surf naar gitarist.nl/giveaway, vul daar je naam- en adresgegevens in en geef antwoord op bovenstaande vraag.
- of stuur een e-mail naar info@gitarist.nl;

vermeld naast je antwoord ook je adresgegevens en telefoonnummer, en zet in het onderwerp 'Giveaway Vintage V100'.

Je kunt meedoen tot 6 mei 2024.

Uit de inzendingen met het juiste antwoord worden twee winnaars getrokken. Over de uitslag kan niet worden gecorrespondeerd. De winnaars wordt telefonisch of per e-mail op de hoogte gebracht. De uitslag wordt bekendgemaakt in het juninummer van Gitarist.

Met dank aan Face (exclusieve Benelux-partner van Blackstar), **face.be**.

LTD DELUXE EC-01FT

DOELGERICHT GEBOUWD

De nieuwe EC-01FT is speciaal ontworpen om tegen een stootje te kunnen en biedt de perfecte balans tussen ingetogen eenvoud en moderne features. Met een speciale keramische humbucker van Seymour Duncan, een verzonken brug voor perfect speelcomfort en nog veel meer is de EC-01FT klaar voor wat je vanavond ook van plan bent. Van pure rock tot de zwaarste metal, de EC-01FT is je ultieme all-weather tool. Ga voor meer informatie naar **espguitar.com**.

EC-01FT *VINTAGE BURST*

EC-01FT *BLACK*

EC-01FT *OLYMPIC WHITE*

ESP®

ESPGUITARS.COM

sound-service.eu

Oude spullen op comebackalbum The Black Crowes

Even leek het erop dat er nooit meer een album van The Black Crowes zou komen vanwege conflicten tussen de gebroeders Robinson. Op ‘Happiness Bastards’ zijn de broers terug. Jongere broer en gitarist Rich Robinson is blij met zijn sound op het album.

“Een paar jaar geleden wilde ik een oude Marshall Bluesbreaker. Die kunnen moeilijk te vinden zijn, maar opeens dook er een 1966-model op in Nashville en móést ik die hebben. Toen ik hem naar de oefenruimte bracht, wist ik meteen dat hij geweldig was. Als typische gitarist wist ik ook dat ik er nog een nodig had, voor het geval die ander kapot ging. Toen vond ik er een uit 1968 in Seattle en dat was een van de beste versterkers die ik ooit gehoord had, dus wilde ik een reserve-exemplaar. Uiteindelijk heeft iemand die versterker precies voor me nagemaakt.”

Oude versterkers vragen om oude gitaren: de hoofdrolspelers zijn in dit geval een TV Yellow Les Paul Special uit 1956, een Les Paul Junior uit 1969 in dezelfde kleur, twee oude Gibson ES-335’s uit de jaren zestig, een zwarte Telecaster en een Gretsch White Falcon. Alle akoestische partijen zijn Rich’ Martin signature - een replica van de Martin D-28 uit 1954 die hij van zijn vader Stanley Robinson geërfd heeft.

Er zouden meer vintage instrumenten kunnen staan, ware het niet dat de collectie uitgedund is door de verwoestingen van de orkaan Sandy in 2012. “Ik ben zo’n zeventig gitaren kwijtgeraakt”, aldus Rich. “Mijn ES-335 uit 1964 was volledig geruïneerd. Ik heb hem laten repareren, maar hij klonk slecht en speelde niet lekker. Wel was er een Goldtop uit 1968 waar je de verf met je blote handen af kon halen. Die was beter dan voorheen toen hij terugkwam van reparatie.”

Rich experimenteert veel met stemmingen op ‘Happiness Bastards’. *Kindred Friend*, *Cross Your Fingers* en *Bleed It Dry* zijn in open C, terwijl *Wilted Rose* in open B is.

“Als kind was ik omringd door gitaristen die constant oefenden”, licht hij toe. “Zelf heb ik altijd alleen maar gespeeld als ik er zin in had. Ik verander liever van stemming om te kijken waar me dat toe inspireert en hoe dat mijn vaardigheden verbetert. Open G en E zijn een mooie basis. Je kunt ook een capo gebruiken om met toonsoorten te spelen. Maar als je in DADGAD of andere gekke stemmingen zoals Nick Drake die gebruikte speelt, moet je wel opnieuw nadenken over hoe je alles speelt.” (Amit Sharma)

Tourdata: Ancienne Belgique, Brussel (21-5); AFAS Live, Amsterdam (22-5)

Whispering Sons verdiept zijn sound

Waar ‘Several Others’ Whispering Sons drie jaar terug van een wat agressievere kant liet horen, voelt het nieuwe ‘The Great Calm’ aan als een terugkeer naar de basis. De post-punk van het Belgische vijftal is nog altijd buitengewoon duister en opgebouwd uit zorgvuldig op elkaar gestapelde lagen, maar het nieuwe werk zet de diepe stem van Fenne Kuppens en de sfeervolle singlenotepartijen van Kobe Lijnen weer wat meer centraal. Bovendien wordt de sound van Whispering Sons hier wat verdiept. De ballads zijn sfeervoller en meeslepender dan ooit. *The Talker* klinkt zelfs opvallend opgewekt voor de band, vooral door de ouderwetse rock ‘n’ roll-gitaarpartij van Lijnen. Het drumwerk doet bovendien wonderen voor de dynamiek.

Tourdata: Muziekgieterij, Maastricht (21-3); Roma, Antwerpen (22-3); Reflektor, Luik (23-3); Les Aralunaires, Arlon (5-5); Ik Zie U Graag, Breda (18-5); Dauwpop, Hellendoorn (1-6); Rock Werchter, Werchter (7-7); Cactus Festival, Brugge (13-7); Rock Herk, Herk-de-Stad (19-7); Weitjerock, IJzendijke (27-7); Ancienne Belgique, Brussel (13-12)

Lucinde Wahlen

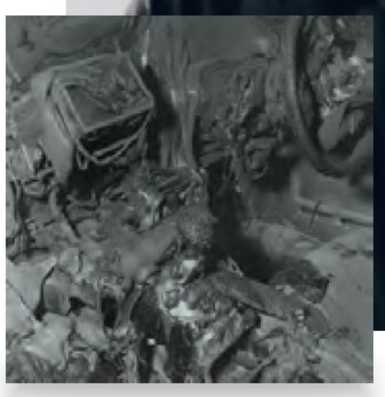

ABORTED: DYNAMISCHE DEATHMETAL

Na aanvankelijk vooral zo bruut mogelijk te willen klinken heeft het Vlaamse deathmetalinstituut Aborted inmiddels de kunst van de dynamiek uitstekend onder de knie. Tussen het stuwende, agressieve riffwerk op ‘Vault Of Horrors’ zoeken beide gitaristen - de Amerikaan Ian Jekelis en de IJslander Daníel Máni Konráðsson - regelmatig de grenzen op van wat er melodisch mogelijk is, zonder meteen in de melodieuze deathmetalhoek te belanden. Snel, woest en agressief is ‘Vault Of Horrors’ zeker, maar ook dynamisch interessant.

EIGEN GEZICHT HABITANTS

In The Gathering maakte René Rutten al geen geheim van zijn liefde voor shoegaze, maar in Habitants - waarin zijn vrouw Gema Pérez zijn medegitariste is - ligt de nadruk volledig op het genre. Anders dan veel andere bands in deze stijl verliest Habitants het liedje nooit uit het oog. Sterker nog: hun tweede album ‘Alma’ staat vol spannende, memorabele nummers waarin Rutten en Pérez met bassiste Mirte Heutmekers de band laag voor laag een volledig eigen gezicht geven.

VETTE GROOVES EN SAMENSPEL ÖZGÜR HAZAR

Voor ‘Way Back Home’ heeft de in Leuven wonende Turkse bluesgitarist Özgür Hazar voor het eerst de naam van zijn band Özgür Hazar’s Blues Syndicate op de hoes gezet. En daar valt wat voor te zeggen. Het samenspel en de vette grooves trekken de sterke songs naar een hoger niveau en de interactie tussen Hazars rokerige stem en de gepassioneerde soulzang van Arianne Yaya maakt ‘Way Back Home’ iets bijzonders. Dat geldt ook voor Hazars SRV-achtige solo’s.

De signaturesound van de Leif de Leeuw Band

Met hun vierde studioalbum ‘Mighty Fine’ heeft de Leif de Leeuw Band weer een heel fijne, organisch klinkende mix van rock, blues en americana afgeleverd.

“We hebben allebei de versterkers die we cool vinden meegenomen naar de studio, die hebben we flink aangezet en dan maken we onze sound met de volumeknop, de toonknop en een boostpedaal”, legt Leif de Leeuw uit. “Het zijn heel old school sounds. Dat hebben we bij de vorige plaat ook gedaan, maar bij deze nog meer. We zijn allebei minder van onze pedalenplank gaan gebruiken.”

“Alleen mijn stemapparaat”, knikt zanger-gitarist Sem Jansen. “Ook alle tremolo en galm heb ik uit mijn versterkers gehaald: een Deluxe Reverb en een Princeton Reverb van Tubeking.”

“Bij mij was het vaak een Super Reverb”, aldus De Leeuw. “En een brownface met een oude 15-inch Jensen speaker die echt magisch is. Die klinkt heel mooi organisch en warm. Wat mijn ding is: ik heb een Strymon Deco altijd een klein beetje aan staan. Als ik een boost wilde gebruiken, draaide ik die wat verder open zodat hij de voorkant van de versterker wat harder raakte. Als ik dáár nog overheen wilde, gebruikte ik een RC Booster.”

Krakkemikkig

“Qua gitaren heb ik een Gibson SG en een Danelectro gespeeld”, aldus Jansen. “Een paar dingen heb ik op Leifs Harmony H73 gedaan.”

“Een Roy Smeck signature uit de jaren zestig met gold foils”, vult De Leeuw aan. “Eigenlijk een beetje een krakkemikkige gitaar, maar voor de slagpartijen was hij te gek.”

“Hij heeft wel attack, maar hij is ook nog compact”, verklaart Jansen. “Dus hij zit ook niet meteen de hele band in de weg. Hij heeft zijn eigen plek in de mix.”

“Zelf heb ik veel op mijn oude ES-345 gespeeld”, aldus De Leeuw. “En op mijn Telecaster met een humbucker en een P-90, een Flying V, een oude Harmony Silvertone en een Les Paul Special.”

Afhankelijk

“Sem en ik spelen altijd om elkaar heen”, legt De Leeuw de gitaarinteracties uit. “Dat heeft een soort signaturesound voor ons gemaakt.”

“Je bent constant naar elkaar aan het luisteren en op elkaar aan het reageren”, beaamt Jansen. “De sound die je op dat moment kiest en de ligging die je op dat moment pakt is compleet afhankelijk van wat de ander doet.”

“We zijn als gitaristen best wel naar elkaar toe gegroeid op de Allman Brothers-tributeconcerten die we hebben gedaan”, vult De Leeuw aan. “Je moet dan ook écht samen zitten, blenden en elkaars vibe aanvoelen. Dat heeft ons samenspel alleen maar verbeterd.”

“Op een gegeven moment ga je zelfs aanvoelen: ik denk dat hij nu díé variatie gaat spelen”, glimlacht Jansen. (Kevin Pasman)

Tourdata: Gebouw-T, Bergen Op Zoom (22-3); Hageland Blues & Roots Festival, Glabbeek (23-3); Capsloc, Capelle a/d IJssel (19-4); De Peppel, Zeist (20-4); Breda Jazz, Breda (9-5); Cacaofabriek, Helmond (10-5); Cpunt, Hoofddorp (11-5); Xinix, Nieuwendijk (25-5); Bridge Guitar Festival, Eindhoven (1-6); Estrado, Harderwijk (1-6); Gashouder, Dedemsvaart (8-6); Mañana Mañana, Laren (14-6); Lulboompop, Megen (29-6); KadeRock, Den Haag (29-6); Bospop, Weert (14-7)

Peter Vroon

Reinier Baas: allesbehalve alledaags

Als de naam van Reinier Baas op een release staat, is de kans zeer groot dat de muziek erg onconventioneel is. En dat is ook absoluut het geval op ‘Relief Party’. Het gitaarwerk van Baas zelf - en dan het houtige hollowbodygeluid in het bijzonder - verraadt zijn jazzachtergrond, maar ‘Relief Party’ laat ook nadrukkelijke modern-klassieke invloeden horen, net als een Zappa-achtige minachting ten aanzien van conventies. Op een jazzplaat of een klassieke opname is immers geen plek voor de woeste banjo- en drumpartijen zoals je die op *Wild Bill* hoort.

In eerste instantie lijkt ‘Relief Party’ vooral een vehikel te zijn voor de composities van Baas en niet per se voor zijn gitaarspel. Toch drukt dat nadrukkelijk een stempel op ‘Relief Party’, of het nu de onnavolgbaar vingervlugge lijnen in *I Wish I Knew No Astronomy When Stars Appear* zijn, de korte overdrivepartijen op de achtergrond van slotnummer *Negative Nancy* of de effectief geplaatste akkoorden in *Squalor II*. De solo in openingsnummer *Wahid Jive* laat bovendien nog eens horen dat Baas de kunst van het verhalen vertellen met solo’s verstaat. Spannend opgebouwd en melodisch heel sterk. Alledaags is ‘Relief Party’ geenszins. Wel interessant en zelfs bij herhaaldelijk luisteren verrassend.

Krijn van Noordwijk

GARDEN OF SOULS: VERHALEND INSTRUMENTAAL

Garden Of Souls is het project van de Limburgse gitarist Noud Smeets. Op ‘Anam Cara’ bewijst hij zijn invloeden te halen uit verschillende generaties progressieve metal. Toch zoekt hij meer de diepte op dan veel genregenoten. Natuurlijk, er staat volop razendsnel technisch leadgitaarwerk op ‘Anam Cara’, maar Smeets experimenteert ook met soundscape-achtige nummers en interessant gecomponeerde cleane stukken. De begeleidende partijen vertellen echt een verhaal en dat maakt ‘Anam Cara’ veel meer dan de zoveelste shredplaat.

ONCONVENTIONEEL PROGLIVE-ALBUM TRANSPORT AERIAN

Transport Aerian rekent al zo’n tien jaar af met voordelen over progressieve rock. Met intense, zeer emotionele nummers waarin geen plek is voor virtuositeit is, spreken de Belgen toch een progrockpubliek aan. Op ‘Live In Ghent’ is te horen dat de band live nóg intenser klinkt. Gitarist Stefan Boeykens is er vooral op gericht om het geluidsspectrum met warme, volle sounds te vullen. Als hij al leadpartijen speelt, wringt hij zoveel mogelijk emotie uit lang aangehouden noten.

Scott Henderson

Veel sounds en texturen

Op zijn nieuwe instrumentale album ‘Karnevel!’ brengt Scott Henderson zijn rock-, blues- en jazzachtergronden bij elkaar.

“Als kind werd ik beïnvloed door artiesten als Led Zeppelin, Hendrix en Deep Purple. Toen ik een optreden kreeg in een band met tien blazers, was ik de enige blanke jongen en had ik geen idee wat ik moest toen. Gelukkig was een van de blazers een goede slaggitarist. Die heeft me min of meer gitaarles gegeven in die stijl. Dat heeft me veranderd als muzikant en me richting bands als Weather Report, Mahavishnu Orchestra en Chick Corea geholpen.

“Mensen denken soms dat ik constant mijn whammybar gebruik, maar ik speel veel dingen die zo klinken door bijvoorbeeld met mijn vingers over de toets heen te glijden of snaren op te drukken. De ideeën komen voort uit het luisteren naar zangers, slidegitaristen en blazers.

“Ik ben gek op Suhr gitaren. Hun Scott Henderson-model komt bij een vintage Strat in de buurt, maar is wel eenvoudiger om te bespelen omdat de hals een radius van 16 inch heeft en de toets daardoor wat vlakker is. En er zitten grote frets op.

“Mijn pedalenplank is vrij klein omdat hij in mijn koffer moet passen. Mijn set-up bestaat uit een droog Marshall 412 kabinet en een kleine Fender Hot Rod Deluxe combo waar alle galm, delay en andere effecten uit mijn Boss SE-70 doorheen gaan. Een coole set-up waar ik veel sounds en texturen uit kan halen.” (Jamie Dickson)

Prize Collect: pakkende gitaarlijnen van Marzio Scholten

Jos van den Broek

Prize Collect is een nieuw project van Marzio Scholten, waarop hij niet alleen als gitarist, maar ook als bassist en zanger te horen is. Omdat Scholten zo’n veelzijdig muzikant is, is het altijd even afwachten waar hij mee komt. Op het titelloze debuut van Prize Collect heeft Scholten zich gericht op compacte indiesongs. Zijn dromerige zang heeft een vrij bescheiden plek in de mix gekregen. Daardoor zijn het verrassend genoeg de gitaarpartijen die de hooks van ‘Prize Collect’ dragen. Ieder nummer heeft wel een pakkende gitaarmelodie die als een soort extra refrein dient.

Tourdata: Concerto, Amsterdam (22-3); V11, Rotterdam (6-4); Gigant, Apeldoorn (7-4); Merleyn, Nijmegen (10-4); Patronaat, Haarlem (11-4); TivoliVredenburg, Utrecht (12-4); Mañana Mañana, Laren (16-6)

Sterk bluesrockalbum Philip Sayce

Het afgeragde voorkomen van zijn Strat laat al zien dat Philip Sayce zijn sporen verdiend heeft. ‘The Wolves Are Coming’ is een meesterlijk album vol sterke bluesrockers die gepassioneerd gespeeld worden, met prachtige gitaarsounds. Opener *Bitches Brew* is een Hendrix-achtige stamper met zware riffs en veel dynamiek. Het swingende *Lady Love Divine* heeft een pakkend refrein en een puntige solo, terwijl *Babylon Is Burning* unisono zang en gitaar heeft. Het mid-tempo *Your Love* is gedreven door wah en een solo met Uni-Vibe. De meest intense solo vind je op *Blackbirds Fly Alone*; laat je vooral niet misleiden door het akoestische intro. ‘The Wolves Are Coming’ is een must voor wie houdt van bluesrock van rond 1970. (Jason Sidwell)

Ian Fraser

Rob Becker

Wouter Planteijdt (Sjako!)

Jezelf blijven verrassen

Hoewel Sjako! nooit helemaal weggeweest is, zou je ‘Megaliths’ toch een comebackalbum kunnen noemen. Op het album is de klassieke triobezetting van zanger-gitarist Wouter Planteijdt, bassist Thijs Vermeulen en drummer Jaap Vrenegoor te horen.

“Met vijf man kun je niet zo vrijuit improviseren”, aldus Planteijdt. “Dus je gaat vanzelf toch meer vastleggen. De improvisaties zijn dan meer een solo van iemand. Met zijn drieën kun je in een mum van tijd mee als iemand linksaf gaat. Of je denkt juist: echt niet, we gaan juist hierheen!

“Als je dat met meer dan drie gaat proberen, werd het in ons geval gauw rommelig. Ook omdat Sjako! een rockband is, met bijbehorend volume. Als je echt zo wilt improviseren met zijn vijven, moet het op een veel lager volume, zodat je echt alles goed kunt horen.”

Dat betekent ook dat de nummers van ‘Megaliths’ live anders kunnen klinken: “Zeker in het geval van Sjako!-trio ga je zoveel mogelijk op zoek waar je het open kunt laten en iedere avond anders kunt doen. Dat is het Sjako!’st van alles: om jezelf te blijven verrassen bij optredens.”

Brulscheur

“Eigenlijk doe ik nog steeds alles met dezelfde Boss OD-3. Op een gegeven moment begonnen die knopjes te kraken, dus toen heb ik een paar jaar geleden een nieuwe gekocht. Dat klonk helemaal nergens naar: dunne sound, echt nul warmte. Dus heb ik hem helemaal in een nieuw kastje laten zetten om alle elektronica te kunnen behouden. Voor de dichte, Frippachtige stofzuigerfuzz gebruik ik een Roger Mayer Voodoo Bass. BJ Baartmans had er per ongeluk twee, dus die heeft er een aan mij gegeven.

“De versterker is een Fender ‘65 Deluxe Reverb. Dat ding is echt geweldig. In de theaters kan ik echt superzacht en blijft het geluid gewoon helemaal wat je wilt. Toen ik in de theaters begon, probeerde ik het met een Pro Junior, maar die kunnen niet zacht genoeg.”

Bloedvorm

“Ik ben zeer verguld met mijn Eastman Romeo LA. Echt een bijzonder geval met een heel karakteristiek geluid. Akoestisch speel ik nog steeds op een Tanglewood parlorgitaar met een Sunrise element met voorversterkertje. Echt heel fijn.

“De oude Squier Strat waar ik begin negentiger jaren zo’n beetje alles op speelde, heb ik laten opknappen. Nieuw blok met veren en zadels, nieuwe mechanieken, nieuw kammetje... Die is nu in bloedvorm. Het geluid van *Where’s Jake* is die gitaar op zijn mooist.” (Kevin Pasman)

Tourdata: Gigant, Apeldoorn (5-4); Slachthuis, Haarlem (8-4); Vorstin, Hilversum (12-4); Concerto, Amsterdam (14-4); Bibelot, Dordrecht (19-4); Boerderij, Zoetermeer (20-4); De Pul, Uden (10-5); Paradiso, Amsterdam (12-5); Neushoorn, Leeuwarden (17-5); De Cactus, Hengelo (24-5); Luxor, Arnhem (2-6); Paradox, Tilburg (5-6); Bospop, Weert (13-7)

GET LOST IN TONAL OPTIONS NOT THE CROWD

RINGERBRINGER

ACCURATE RECREATION OF THE ULTIMATE RING MODULATOR FOR EXPERIMENTAL TONES

3-in-1

WARM BENDER

ACCURATELY RECREATING TWO OF THE MOST ICONIC TONE BENDER FUZZ PEDALS + A BONUS MODERN CIRCUIT

WARM AUDIO

Vintage®

Brand New Range for 2024!

REVO

Alan Entwistle

Designed in the UK by World renowned British guitar builder and designer Alan Entwistle and the Vintage design team.

REtro Vintage Originals™

www.vintageguitarsrus.com

@VintageInstruments

@vintageguitars_official

Rob Bakker

DE NAAKTE WAARHEID

In 1994, dus nu dertig jaar geleden, verscheen wat volgens mij het eerste serieuze transcriptieboek van een Nederlandse band was: ‘The Naked Truth’ van Golden Earring. Aangevuurd door het grote succes van de Unplugged-shows, die door MTV werden uitgezonden van grote sterren die hun hits akoestisch ten gehore brachten, besloot onze Earring hetzelfde te doen. Drie avonden lang trad de band in 1992 op in Grand Café De Kroon op het Amsterdamse Rembrandtplein. Hits had de band genoeg, dus het kon eigenlijk niet fout, ook al had George Kooymans zijn bedenkingen bij het format. Het live-album werd een enorm succes en stelde de band in staat door de week akoestische theatershows te doen, in aanvulling op de rockshows in het weekeinde. Ik heb horen vertellen dat het zelfs het best verkochte album van de band is.

Drie jaar eerder had ik George Kooymans leren kennen en we konden het prima samen vinden. Toen ik eens verzuchtte dat ik een Les Paul wilde kopen, maar onvoldoende budget had, wist George wel een oplossing, zei hij. Een week later werd ik gebeld of ik voor een Nederlandse uitgeverij transcripties wilde verzorgen van het ‘The Naked Truth’-album. De beloning was precies het bedrag dat ik nodig had voor de gitaar en het werd als voorschot overgemaakt.

So far, so good. Alleen had ik nooit eerder een transcriptie gemaakt en elke gitarist die ik kende, was beter in het uitzoeken van gitaarpartijen dan ik. Zo begon ik tijdens kerst 1993 aan het eerste nummer van de plaat, *Jangalene*. Gelukkig was ik mijn hele leven al fan van George en kende ik zijn spel goed. Dat hielp. Ik leverde handgeschreven vellen aan bij de uitgeverij, die het vervolgens in Sibelius noteerde in noten en tabulatuur - toen nog onontgonnen terrein voor hen. Het resultaat kreeg ik retour ter controle en zo zwoegden we gezamenlijk naar het eindresultaat. Hoeveel exemplaren er uiteindelijk van het boek zijn verkocht, weet ik niet. In elk geval genoeg voor de uitgever om me te vragen ook transcripties te maken van het volgende Earring-album, ‘Face It’. De Les Paul heb ik niet meer, de herinneringen aan die tijd gelukkig nog wel.

Michiel Roelse

TALKBOX

Wat is de mooiste gitaarsolo in een popsong?

Sem Jansen, gitarist

“Popmuziek staat niet per se bekend om zijn lange gitaarsolo’s, maar er zijn bands die er mee wegkomen en nog dikke hits scoren ook! In *Hold The Line* van Toto speelt Steve Lukather een solo van bijna een kwart van de gehele songlengte. Hij heeft een heavyrocksound en shred er op los. Hij weet in deze dikke hit dus een enorm publiek bloot te stellen aan iets waar ze normaliter misschien wel niet naar zouden luisteren. Fantastisch gedaan dus.”

Michiel Roelse, redacteur

“Mag je *Bohemian Rhapsody* een ‘popliedje’ noemen? En is de solo van Brian May halverwege het nummer wel een solo, of is het gewoon een prachtige melodie die toevallig op gitaar gespeeld wordt? Een hoogtepunt in de gitaargeschiedenis is het in elk geval wel. Dus ik keur het goed. Een waanzinnige, expressieve sound waarmee Brian ook nog en passant twee compleet verschillende stukken uit de song op een logische manier aan elkaar verbindt. Wat kun je met een zelfbouw gitaar, een munt als plectrum, een Vox AC30 (of drie) en een treblebooster toch mooie dingen doen!”

Co Koenen, redacteur

“Recent schreef ik nog over twee van mijn favoriete solo’s, die van *I Put A Spell On You* van Creedence Clearwater Revival en *Sympathy For The Devil* van de Stones. Dat zijn solo’s uit de ‘epische’ categorie, zeg maar. Je hebt echter ook minder pretentieuze solo’s, die haast toevallig voorbij lijken te komen, maar je toch raken en precies zijn wat een song nodig heeft. Zo'n solo is die van Ron Wood in Rod Stewarts doorbraakhit *Maggie May*. Naast de melodie valt de solo ook op door het mooie droge geluid, wellicht gespeeld op Woods Zemaitis singlecut. De solo komt nog een keer terug en leidt dan de prachtige mandolinefinale in. Een waar snarenfeest.”

Clocktopus: Nederlandse supergroep in Thailand

Toen Maarten Rischen enkele jaren geleden naar Thailand verhuisde, verbrak hij de banden met zijn muzikale vrienden in Nederland niet. Sterker nog: hij nodigde er een paar uit om in Thailand muziek te bedenken en op te nemen. In de band die Clocktopus heet vinden we onder meer Rischens voormalig Shaking Godspeed-bandmaat Wout Kemkens en Komodo-frontman Tommy Ebben. Shaking Godspeed is misschien ook wel de band waar Clocktopus het meest aan doet denken: vlagen Doors, Nick Cave, Johnny Cash, indierock en theatermuziek komen voorbij. Maar ook relaxter, zonniger klanken, zoals in *Endorfina* en *Under Blue Skies*.

Be part of our community.
Follow us on **harleybentonofficial**

Getting high on lows.

Great-sounding, easy-playing basses by Harley Benton.

More at **harleybenton.com**

YOUR STYLE. YOUR GEAR.
More information at **www.harleybenton.com**

Harley Benton

Ibanez S1070PBZ & AZ24P1QM

Twee karakters

Dit jaar laat Ibanez vooral ontwikkelingen zien in de Standard- en Premium-lijn. Uit deze laatste serie testen we een nieuw S- en AZ-model.

tekst **Steven Faber**

IBANEZ S1070PBZ
RICHTPRIJS: € 1749,-
LAND VAN HERKOMST: Indonesië
TYPE: massieve elektrische gitaar met dubbele cutaway
BODY: mahonie met top waarin populier, notenhout, esdoorn en panga panga is verwerkt
HALS: 11 delen (panga panga/esdoorn/noot/bubinga)
TOETS: palissander
TOETSRADIUS: 400 mm
FRETS: 24 roestvaststalen jumbofrets
MENSUUR: 648 mm
TOPKAM: locking
BREEDTE TOPKAM/12E FRET: 43/53 mm
ELEKTRONICA: DiMarzio Air Norton (hals), True Velvet (midden), The Tone Zone (brug), vijfstandenschakelaar
HARDWARE: Cosmo Black - Edge-Zero II tremolobrug, Gotoh MG-T lockingstem-mechanieken
GEWICHT: ong. 3,35 kg
AFWERKING: Charcoal Black Burst (testexemplaar), Cerulean Blue Burst
LINKSHANDIG: nee
REEKS: er zijn veel S-modellen maar dit is de enige in de Premium-lijn, andere modellen vind je in de Prestige- en Standard-lijn
DISTRIBUTIE: Hoshino Europe B.V., Mijdrecht, tel. 0297-567788
WEBSITE: hoshinoeurope.com

De Premium-lijn van Ibanez zit tussen de in Japan gemaakte Prestige-serie en de Standard-modellen. Ze zijn voorzien van hoogwaardige hardware en pickups, zien er vaak exclusief uit door gebruik van exotische houtsoorten en hebben een strenge kwaliteitscontrole. Om de prijs aantrekkelijk te houden worden ze in Indonesië gemaakt en daarmee zitten ze in het segment waar je bijvoorbeeld ook de LTD Deluxe-serie van ESP vindt.

S1070PBZ

Deze nieuwe versie van het slanke S-model is zeker opvallend met zijn top van getekend populier. Als een soort racestreep lopen door het midden twee stroken esdoorn met daartussen een dunne strip panga panga, een Oost-Afrikaanse donkere houtsoort. Je zou kunnen denken dat dit een doorlopende hals is, maar dat is niet het geval want de hals is bij de ergonomische hiel aan de body geschroefd. De basis van de body bestaat trouwens uit mahonie. Onder de Edge-Zero II tremolobrug is hout weggefreesd waardoor je met de whammybar net zo makkelijk kan duiken als omhoog benden. Dankzij het ‘zero point system’ aan de achterkant kan je de hoogte van de tremolo nauwkeurig en eenvoudig afstellen met een draaiwieltje, terwijl een extra set veren verbonden aan een staafje ervoor zorgt dat de tremolo goed terugkeert naar het nulpunt.

De elementen zijn van DiMarzio. Bij de hals vinden we een Air Norton humbucker, dan een True Velvet singlecoil in het midden en bij de brug een The Tone Zone humbucker. Je selecteert ze met de vijfstandenschakelaar die in positie twee en vier het middenelement combineert met de naastgelegen enkele spoel van de humbuckers.

De hals bestaat uit maar liefst elf verlijmde delen waaronder panga panga, esdoorn, notenhout en bubinga. Daarop een palissander toets met vierentwintig roestvaststalen frets die perfect zijn afgewerkt. Aan de zijkant vertellen de in het donker

oplichtende positiestippen waar je je op de hals bevindt. De kop is voorzien van fineer van populier dat op dezelfde manier is afgewerkt als de body en telt zes lockingstem-mechanieken van Gotoh. De hals is met zijn 43-mm breedte bij de lockingtopkam net wat breder, wat past bij het slanke U-profiel.

AZ24P1QM

De meeste AZ gitaren zien er vrij sober uit, maar dat is anders in de Premium-lijn. Zo heeft deze super-strats een Deep Ocean Blonde af-werking, waarbij de gewolkte esdoorn top het idee geeft of je naar het zand op de bodem van een tropische zee kijkt. De achterkant van de body is van lindehout en voor de hals en

coils plus een humbucker. Dankzij het dyna-MIX 9 schakelsysteem heb je negen verschillende sounds onder je vingers. Je hebt daarvoor een vijfstandenschakelaar en een tuimelschakelaar die je tweemaal vijf standen geven. Stand één is in beide posities van de tuimelschake-laar de humbucker, zodat je op elk moment direct naar een solosound kan schakelen.

In gebruik

Een S-model van Ibanez ligt altijd heerlijk in de hand, dankzij de body die naar de buitenkanten afloopt en steeds dunner wordt. Daardoor zijn geen afschuiningen nodig zoals bij een Strat en voel je toch nergens scherpe randen. De S1070 is daarop

IBANEZ AZ24P1QM
RICHTPRIJS: € 1499,-
LAND VAN HERKOMST: Indonesië
TYPE: massieve elektrische gitaar met dubbele cuta-way
BODY: lindehout met gewolkte esdoorn top
HALS: geroosterd esdoorn
TOETS: geroosterd esdoorn
TOETSRADIUS: 305 mm
FRETS: 22 roestvaststalen jumbofrets
MENSUUR: 648 mm
TOPKAM: Graph Tech
BREEDTE TOPKAM/12E FRET: 42/52 mm
ELEKTRONICA: Seymour Duncan Hyperion pickups in HSS-configuratie, dyna-MIX 9 switchingsysteem met vijfweg- en alter-schakelaar
HARDWARE: verchroomd - Gotoh T1502 brug, Gotoh MG-T lockingstemmecha-nieken
GEWICHT: ong. 3,25 kg
AFWERKING: Deep Ocean Blonde
LINKSHANDIG: nee
REEKS: er zijn in totaal vier AZ-modellen in de Premi-um-serie, waaronder een zevensnarig model. Daar-naast zijn er maar liefst tien modellen in de duur-dere Prestige-serie uit Japan met daartussen de enige linkshandige AZ

Beide gitaren steken met kop en schouders boven de middenmoot uit

toets zijn twee verschillende stuk-ken geroosterd esdoorn gebruikt.

De 22 frets zijn ook hier goed afgewerkt, maar meer schuin dan afgerond aan de uitein-den, zoals bij de S1070 het geval is. De snaren lopen over de Graph Tech topkam (die een tikkeltje dieper uitgevijld had kunnen worden) naar de Gotoh lockingmechanieken met asjes van aflopende hoogte om voldoende druk van de snaren op de topkam te garanderen. Snaar 1 en 2 worden hierbij nog geholpen door een stringtree. Aan de andere kant van de snaren vinden we een Gotoh tremolobrug die dankzij de iets uitge-freesde ruimte daaronder zwevend is afgesteld terwijl hij parallel aan de body staat.

Voor deze gitaar heeft Ibanez Seymour Duncan Hyperion ele-menten uitgezocht, twee single-

geen uitzondering. De hals is dun, breed en niet gelakt, waardoor hij uitnodigt tot snelle passages. Wel voel je wat onregelmatigheden aan de achterkant van de hals, wat komt door de grovere structuur van het hout aan de zijkanten. Dit stoorde me niet tijdens het spelen, maar het is minder strak dan de meeste esdoorn halzen.

De DiMarzio's klinken duidelijk moderner en strakker dan klassieke humbuckers en laten een stevige halselementsound horen met een wat gescoopt midden en een heldere klank van de brughumbucker, waar-bij opvalt hoe goed je de verschil-lende snaren kan onderscheiden als je met oversturing speelt. Daar tus-senin kom je in enkelspoelsland met het kwakende standje twee dat met overdrive lekker ronkt, een iets fel-lere middenstand die vooral met oversturing tot zijn recht komt en een wat warmer standje vier, dat mijn favoriet was bij cleane partijen.

» De tremolo werkt uitstekend en is dankzij het zero point system heel stabiel. Heb je 'm liever wat flexibeler, dan kan je eenvoudig het staafje met de twee extra veren loshalen zodat je de feel krijgt van een klassieke doublelockingtremolo.

Gaan we naar de AZ, dan valt gelijk op hoe anders de hals aanvoelt, die met 42 millimeter ook wat smaller is. Het wat dikkere profiel lijkt tussen een C en U in te zitten en met een vlakke toetsradius van 305 mm (12 inch) voelt deze hals moderner aan dan die van de meeste Strats. Je moet even gewend raken aan het dyna-MIX 9 systeem, maar eigenlijk is het heel logisch. Met de tuimelschakelaar naar beneden heb je de standaard elementcombinaties. Zet je 'm omhoog, dan krijg je in stand twee een enkelspoelsgeluid in de brugpositie. Standje drie geeft je alle elementen met de twee singlecoils in serie, in stand vier krijg je de tussenstand als van een Telecaster met hals- en brugsinglecoil gecombineerd en stand vijf geeft je de twee singlecoils in serie. Deze laatste stand klinkt het volst en warmst. Zo kan je met dit systeem van de woman-tone van Clapton of het intro van *Sweet Child O' Mine* moeiteloos naar de scherpe singlecoilsound van bijvoorbeeld *Soulman* gaan. De Hyperion elementen hebben trouwens een stevige output en ook zij klinken modern met een volle heldere klank. Een vintage Strat-sound moet je misschien ergens anders zoeken, maar wil je een gitaar die alle kleuren in huis heeft, dan kan dit jouw ultieme werkpaard worden. Hij kan eigenlijk elke stijl aan, ook door de prettige tremolo, die meer kan dan die van een Strat en toch heel stabiel aanvoelt.

Rivalen

S1070PBZ
- ESP LTD H-1001FR
- Charvel MJ San Dimas Style 1 Hsh Fr M Qm

AZ24P1QM
- Fender American Professional II Stratocaster HSS
- PRS Fior

Conclusie

Deze twee gitaren bewijzen maar weer eens dat de naam van de Premium-reeks heel goed is gekozen. Het zijn allebei gitaren die met kop en schouders boven de middenmoot uitsteken en er niet alleen chic uitzien (oké, het moet wel je smaak zijn), maar ook veel kwaliteit in huis hebben op het gebied van bespeelbaarheid, klanken en constructie. Is de S1070 vooral voor rock en metal geschikt, de AZ24P1QM is een echte alleskunner. Beide zullen hun aanstaande eigenaren jaren speelplezier geven. G

IBANEZ S1070PBZ

OORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Heel fijn spelende rockgitaar met posh uiterlijk

IBANEZ AZ24P1QM

OORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Ideale gitaar voor wie zich niet wil vastprikken op een muziekstijl

Hagstrom

The New Generation
Swede | Super Swede

Reimagined

While popular classics tend to remain unchanged, only truly creative minds dare to have them reimagined..

Redefined

Innovative technology and adamant testing culminate in a substantially redefined single-cut guitar series for a modern generation of players.

Revived

The excellent quality of its predecessors, combined with contemporary development and emotional design, catapults this Swede/Super Swede generation into an exciting new era.

Available soon at your preferred Hagstrom dealer!

www.hagstromguitars.com

Distribution Benelux: MUSIK MEYER BENELUX – Division of MUSIK MEYER GmbH · Industriestraße 20 · 35041 Marburg/Germany · www.musik-meyer-benelux.com

Monster

EVH Frankenstein Relic

Rivalen

- EVH Striped Series Frankenstein Frankie
- ESP LTD M-1 CUSTOM '87
- Jackson Pro Series Signature Gus G. San Dimas

achtig

Een van de meest herkenbare gitaren ooit is terug in de vorm van - weer - een replica, maar deze keer lijkt er iets te ontbreken. Een streep door de rekening? tekst **Stuart Williams** foto's **Phil Barke**

We hebben allemaal wel eens zitten klooien aan een gitaar, net als Eddie Van Halen, al is het verschil dat hij er wereldberoemd mee werd en wij niet. We hebben het natuurlijk over Frankenstein, een gitaar die net zo baanbrekend was als Eddie's spel. Een coole gitaar om te zien, ook. "Ik weet niet waarom ik die strepen erop schilderde", vertelde Eddie ons in 2016. "Echt geen idee en nu is het mijn geregistreerd handelsmerk."

Behalve de afwerking was ook de humbucker bij de brug in een Strat-model vernieuwend. Mocht je het willen weten: het was een PAF die Eddie eigenhandig uit een Gibson ES-335 sloopte.

In 2007 werkte Eddie samen met de Fender Custom Shop aan een beperkte oplage replica's onder de naam EVH. Tweedehands gaan die tegenwoordig al voor 40 duizend euro (!).

Daarop volgde de EVH Striped Series-modellen, geïmporteerde Frankenstein-achtige gitaren in Eddie-stijl, en in 2020 kwam het merk EVH met de Striped Series Frankie. Dit keer hebben we te maken met een heavy-relic toevoeging aan de Striped Series-modellen. Deze zijn zorgvuldig nagebouwd, maar toch betaalbaar.

In de praktijk

Deze Frankenstein Relic heeft een body van Amerikaans lindehout - zonder strepen. In plaats daarvan zien we een meer subtiele afwerking (verkrijgbaar in drie kleuren: rood, wit en zwart). Gezien de naam is het niet verrassend dat deze gitaar flink is afgeragd.

Wat de rest betreft volgt dit model precies de EVH-blauwdruk. De hals is kwartiers gezaagd esdoorn (versterkt met grafiet) met een esdoorn toets met samengestelde (compound) radius van 305 tot 406 mm en 22 jumbofrets en er zijn een EVH Wolfgang humbucker, een Floyd Rose en een D-Tuna. Ook zien we de 'dummy' halspickup die we kennen van de Frankie, plus de 'dummy' vijfstandenschakelaar en ingekorte slagplaat.

EVH noemt het een 'dummy' pickup, al is hij volledig bedraad en klaar voor actie, alleen is hij nergens op aangesloten. De bedrading eindigt onder de vijfstandenschakelaar, die in de holte van het middenelement is geschroefd en ook niet is aangesloten. Onder de slagplaat is ruimte voor regelaars en het staat je vrij om deze gitaar te voorzien van een extra pickup en volledige elektronica om er een HSS-model van te maken.

We kennen de EVH Wolfgang humbucker. Hij is lekker pittig en reageert goed op veel gain, waarbij de flageoletten van je plectrum schieten. De donkere hals ziet er goed uit, al ontbrak er bij ons testmodel wel wat lak hier en daar. Vergeleken met andere Frankensteins voelt de hals wat stroef aan, zeker als je enige tijd gespeeld hebt. Het halsprofiel is overigens een gemodificeerde C: snel en substantieel, zeker geen moderne shredhals. De samengestelde radius is subtiel en helpt je in de hoogste posities snaren ver op te drukken zonder dat ze doodslaan tegen de toets, zelfs met de lage actie van ons testmodel.

De Floyd Rose zit plat tegen de body, zodat je de snaren bij een beweging naar beneden helemaal kunt laten flapperen. Zo zag Eddie het graag. Het goede nieuws is dat de snaren ook bij Eddie-achtig gebruik perfect op stemming terugkomen. De D-Tuna is handig als je regelmatig in drop D speelt.

Het komt niet vaak voor dat we blij worden van een volumeknop, maar als je gitaar er maar één heeft en hij werkt goed - snel, soepel en geschikt voor vioooleffecten - verdient dat een compliment (ook al staat er Tone op). Mocht je de regelaar willen verplaatsen omdat je hem bijvoorbeeld per ongeluk raakt als je naar de vibrato-arm grijpt of bij het afdempen met je rechterhand, dan kun je gebruikmaken van de voorgeboorde gaten in het bedieningspaneel.

Conclusie

Opnieuw een EVH gitaar waar goed over is nagedacht, net als de Striped Frankie-uitvoering. Jammer dat de humbucker niet gesplitst kan worden om de gitaar veelzijdiger te maken (ook al heeft de pickup vier draden). Zet het maar op de lijst van dingen die je zelf kunt doen aan deze gitaar.

Waarom zou iemand voor zo'n gitaar zonder strepen kiezen? Misschien omdat deze EVH de naam Eddie Van Halen niet schreeuwt, maar fluistert. Dit monster van EVH kan blijkbaar zonder - of hebben de andere modellen toch een streepje voor? G

EVH FRANKENSTEIN RELIC

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Een klassieke shredmachine die heerlijk speelt en klinkt. Wil je er alles uithalen, dan is er werk aan de winkel, maar het halselement en de benodigde schakelaar heb je alvast

EVH FRANKENSTEIN RELIC

RICHTPRIJS: € 1420,- (incl. gigbag)
LAND VAN HERKOMST: Mexico
TYPE: massieve elektrische gitaar met twee cutaways
BODY: Amerikaans lindehout
HALS: kwartiers gezaagd, versterkt met grafiet, EVH gemodificeerd C-profiel, geschroefd
MENSUUR: 648 mm (25,5 inch)
TOPKAM/BREEDTE: Floyd Rose locking/43 mm
TOETS: esdoorn, zwarte positiestippen, compoundradius 305-406 mm (12-16 inch)
FRETS: 22, jumbo
HARDWARE: verouderde, verchroomde Floyd Rose 1000 Series vibrato, Gotoh stemmechanieken met EVH-logo
STRINGSPACING BRUG: 52 mm
ELEKTRONICA: EVH Wolfgang humbucker, 'dummy' (bedraad maar niet aangesloten) Fender Strat vintage-stijl single-coilpickup in halspositie, Fender 5-standenschakelaar, volumeregelaar (gelabeld 'Tone')
GEWICHT: 3,35 kg
OPTIES: geen
REEKSOPTIES: EVH Striped Series, EVH Striped Series Frankie, EVH Striped Series '78 Eruption, EVH Striped Series 5150
LINKSHANDIGE EXEMPLAREN: nee
AFWERKING: rood (zoals getest), wit, zwart - met gelakte en verouderde afwerking
DISTRIBUTIE: Fender Musical Instruments EMEA, East Grinstead (VK), tel. 0044 1342 331700
WEBSITE: evhgear.com

PRS MT 100

De derde macht

Met deze nieuwe, kolossale versterker voor Mark Tremonti onttrekt PRS zich aan de trend van steeds compactere apparatuur. tekst **Nick Guppy** foto's **Olly Curtis**

Mark Tremonti is een van de meest zichtbare en toegewijde PRS-artiesten en hij heeft zo veel talent dat hij aan één band niet genoeg heeft. Hij werd wereldberoemd met Creed, richtte daarnaast in 2004 Alter Bridge op met Myles Kennedy en in 2010 volgde nog een soloalbum dat resulteerde in de band Tremonti. Al deze projecten zijn nog steeds actief, waarbij Creed zich opmaakt voor een tour in 2024.

Ook op apparatuurgebied is de gitarist onvermoeibaar. Zijn PRS Core- en SE-modellen zijn populair, evenals de goed ontvangen MT 15 versterker. De laatste krijgt nu gezelschap van een amp waarbij Mark in de ontwerp- en testfase nauw betrokken is geweest en die hij tegenwoordig live gebruikt, de MT 100.

Ontwerp

Bij het uitpakken is direct duidelijk dat dit een grote en zware versterker is. Dat komt door de enorme trafo's en het stalen chassis. Een reus als dit hoort thuis op minstens een 4x12, al is nog niet bekend of er inderdaad een bijpassend kabinet komt.

Aan de binnenzijde zien we dat de meeste elektronica is geplaatst op een grote printplaat, inclusief de regelaars van het bedieningspaneel, de preampbuisvoeten en een bank van negen relais. De buisvoeten voor de vier TAD Redbase 6L6'en bevinden zich op het chassis en zijn met de hand bedraad zodat de belangrijkste warmtebron uit de buurt van de printplaat gehouden wordt, wat positief bijdraagt aan de betrouwbaarheid van de versterker op lange termijn.

Aan de achterzijde bevinden zich drie aansluitingen voor luidsprekers, de send en return van de seriele, buizengebufferde effectloop en een aantal bias-testpunten met instelmogelijkheid. De voorspanning kan per buis worden gemeten, maar aanpassing kan alleen voor de globale instelling. Het enige wat dan nog resteert op het achterpaneel is de 7-polige din-aansluiting voor de voetschakelaar.

De MT 100 is een versterker met drie voorversterkerkanalen, die worden ingeschakeld door middel van drukknopjes op het bedieningspaneel of via de voetschakelaar. Gekleurde leds vertellen je welk kanaal actief is.

De MT 100 straalt in alles uit dat het een rockmachine is zonder franje. Zoals Mark zelf zegt in de demovideo:

Rivalen
- Engl Powerball II E645/2
- EVH 5150III 100S HEAD
- Koch Powertone III

“Alles wat je nodig hebt en niets wat je niet nodig hebt.”

Gebruik

Het Clean-kanaal van de MT 100 heeft veel headroom, met een pittige helderheid die aan Fender doet denken. Draai het volume (gain) van dit kanaal een heel stuk open en er ontstaat een subtiele vervorming. Het Overdrive-kanaal neemt het daarna over, met een milde crunch die steeds wilder wordt, met als eindresultaat een romige, rijke distortion die bij veel versterkers door zou gaan voor solokanaal.

Wij vonden onze Les Paul op alle drie kanalen het best klinken met de gain ongeveer halverwege. Zo afgesteld kan de MT 100 met gemak allerlei muziekstijlen aan en hoor je de high-gain geluiden waar Mark Tremonti om bekendstaat. Ook met singlecoils klonk het top, al moesten we vanwege de hogere gaininstellingen wel gebruikmaken van de noisegate. Het mag duidelijk zijn dat de MT 100 hard genoeg gaat voor grote zalen, maar hij klinkt onverwacht goed op slaapkamerniveau, al is hij daar niet voor bedoeld. Maximale impact krijg je met een goede 4x12 luidsprekerkast en

De MT 100 straalt ‘rockmachine’ uit

Maar de MT 100 heeft dan nog een troef op zak, namelijk een Leadkanaal met zoveel vervorming dat elke noot desgewenst kan gaan rondzingen. Gelukkig laat dit kanaal zich eenvoudig temmen door de gain terug te draaien.

het volume flink omhoog. Op dat moment hoor je pas echt hoe groot het dynamisch bereik is en hoe duidelijk en strak hij klinkt ondanks de vele vervorming. Onze favoriet was het Overdrive-kanaal, waar je met flink wat vervorming en de volumeknop van je gitaar allerlei verschillende, goede sounds kunt maken.

Conclusie

De MT 100 is bepaald niet de meest compacte of draagbare versterker van dit moment, maar hij klinkt geweldig en ziet er - zeker bovenop een 4x12 - erg goed uit. Het mag daarbij duidelijk zijn dat het sjouwen van zo’n ding veel toewijding vraagt en dat hij op zijn best is in een grote ruimte, niet in een kroegje. Maar nogmaals: hij klinkt geweldig! De MT 100 is bedoeld voor (semi) pro’s en natuurlijk fans van Creed, Alter Bridge en Tremonti.
Hij is niet bijzonder goedkoop, maar wij vinden hem het geld meer dan waard omdat kosten noch moeite zijn gespaard voor waar het echt om gaat: een fantastische sound. En dat biedt de MT 100 in overvloed. G

PRS MT 100

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Een geweldige versterker, zowel in geluid als in afmetingen. Redelijk betaalbaar ook

PRS MT 100
RICHTPRIJS: € 1850,-
LAND VAN HERKOMST: Indonesië
TYPE: volledige buizen voor- en eindversterker
BUIZEN: 8x 12AX7 voorversterker, 4x 6L6 eindversterker
VERMOGEN: 100 watt RMS
AFMETINGEN: 28 x 66 x 27,5 cm (hxbxd)
GEWICHT: 19,5 kg
BEHUIZING: multiplex
KANALEN: 3
REGELAARS: Clean-kanaal: presence, master volume, treble, middle, bass, volume. Lead- & Overdrive-kanaal: presence, master volume, treble, middle, bass, gain
VOETSCHAKELAAR: 3-knops om kanalen te kiezen
EXTRA FUNCTIES: buizengebufferde effectloop, individuele testpunten voor voorspanning per buis en mogelijkheid op achterpaneel om de algemene voorspanning in te stellen
OPTIES: geen
REEKSOPTIES: MT 15 plus bijpassende luidsprekerkast
DISTRIBUTIE: PRS Europe, Cambridge (VK), tel. +44 1223 874301
WEBSITE: prsguitarseurope.com

Boss RV-200

DIEP DE RUIMTE IN

Boss breidt de 200 Series effecten uit met een langverwacht reverbpedaal.

tekst **Trevor Curwen** foto's **Olly Curtis**

De Boss 200 Series (twee voetschakelaars) en 500 Series (drie voetschakelaars) zijn goed voorzien van modulatie- en delay-effecten, maar reverb zagen we tot nu toe alleen in de 500 Series. Het werd dus tijd voor een kleinere uitvoering, de RV-200. Dit pedaal geeft je toegang tot twaalf verschillende soorten reverb via een overzichtelijk bedieningspaneel, 127 geheugenplaatsen en twee voetschakelaars die je allerlei functies kunt geven, plus natuurlijk diverse aansluitmogelijkheden in mono en stereo.

BOSS RV-200
RICHTPRIJS: € 290,-
LAND VAN HERKOMST: Maleisië
TYPE: reverbpedaal
FUNCTIES: gebufferde bypass, 127 vrij te gebruiken geheugenplaatsen, midi-besturing
MODI: room, hall, plate, spring, shimmer, arpverb, slowverb, modulate, +delay, lo-fi, gate, reverse
REGELAARS: mode selector, time, pre-delay, effect level, parameter, low, high, density-knop, memory-knop, bypass-voetschakelaar, memory/hold-voetschakelaar
AANSLUITINGEN: standaard ingangen (A/mono, B), standaard uitgangen (A/mono, B), standaard ctl 1, 2/exp, midi in, midi out, usb
VOEDING: 3x AA batterij of 9V netadapter (260 mA)
AFMETINGEN: 6,5 x 10,1 x 13,8 cm (hxbxd)
DISTRIBUTIE: Roland, Westerlo (B), tel. (0032) (0)14575811
WEBSITE: boss.info/nl

Rivalen
- Electro-Harmonix Oceans 12
- Strymon BigSky
- Source Audio Ventris

Accurate weergave

De eerste indruk van de RV-200 is, dat hij bijzonder gebruiksvriendelijk is en dat alle functies die je dagelijks nodig hebt via het frontpaneel bediend kunnen worden. Alle 12 soorten reverb hebben knoppen voor reverb time, pre-delay en effect level (dry/wet-mix) plus low en high EQ. En er is een parameterknop waarmee je één ding dat specifiek is voor elk type reverb snel kunt aanpassen.

Met al die mogelijkheden om zelf te programmeren, is het goed dat het pedaal beschikt over 127 geheugenplaatsen om je favoriete sounds op te slaan. Met de Memory-voetschakelaar kun je door de presets scrollen. Houd hem ingedrukt voor hold mode om een stukje van wat je speelt op te slaan en continu af te spelen - leuk om overheen te improviseren. Naast hold kun je ook de fade-, warp- en twistfunctie aan de schakelaar koppelen.

Hoe zit het met de reverbs? De vier traditionele soorten zijn er (room, hall, plate en spring) en alle variaties die je nodig hebt. Naast de vier traditionele room-afmetingen krijg je een small, medium en large hall die een accurate weergave van de werkelijkheid verzorgen. De demping van de plate reverb gaat via de parameterknop en mengt de reverb fraai met je gitaarsignaal. Bij spring kun je kiezen voor een, twee of drie veren. De eerste variant klinkt wat dozig en lofi, maar wie weet is dat precies wat jij zoekt. Wij vonden de twee- en drie veren beter klinken.

Arpverb

De shimmer reverb voorziet in een lang aangehouden wolk van hoge boventonen met een heldere, metalige klank - voor de liefhebber. De nieuw ontwikkelde Arpverb produceert volgens de brochure "dromerige galm met een arpeggio-achtige basis". Ons beviel de manier waarop deze variant met de toonhoogte van arpeggio's speelt om je geluid aan te vullen. Via de parameterknop stel je de attack in en benadruk je individuele tonen van een sequens met fraaie effecten als gevolg. Gebruik Modulate voor een meer conventionele manier om de uitklinkende reverb met een mooie chorus te omlijsten.

Sloverb heeft het vintage Boss Slow Gear pedaal in zijn DNA en laat zowel je gitaar als de reverb aanzwellen. Het is een mooi, muzikaal effect en klinkt het best met de parameterknop op 0. Draai je die open, dan krijg je meer direct signaal in je geluid en een hoorbare attack. Tip: als je effect level op 0 zet, krijg je het aanzwellende geluid zonder reverb.

+Delay

Geef je delaypedaal eens rust en selecteer +Delay op de RV-200, voor een combinatie van delay en reverb. Met de parameterknop bepaal je het volume van het delay-

Met 12 reverbtypes heb je een ruime keus

signaal en met time de vertragingstijd, tussen 10 milliseconde en 1 seconde. Er is geen regelaar voor het aantal herhalingen, maar de geprogrammeerde fabrieksinstelling werkt prima. Lage instellingen van de timeknop leveren wat metalige ‘vuilnisbak’geluiden op, maar draai hem verder open en je kunt een balans tussen reverb en delay instellen die veel bruikbare, muzikale geluiden oplevert.

Van de laatste drie mogelijkheden is Lo-Fi echt smerig! Er wordt namelijk niet alleen een krakkemikkige reverbsound aan je normale gitaargeluid toegevoegd, maar ook een schurend soort vervorming die met de parameterknop in 10 gradaties wordt verdeeld. Gate kapt het reverbsignaal af in plaats van het te laten uitsterven en je kunt instellen hoe lang de galm mag doorklinken. Als laatste is daar nog Reverse en die doet precies wat je verwacht, namelijk het reverbsignaal omkeren; een laag-doorlatend filter bepaalt hoe scherp of dof het klinkt.

Conclusie

De RV-200 brengt een grote selectie reverbs binnen handbereik; veel daarvan kun je dagelijks gebruiken, een paar maar af en toe voor bijzondere gelegenheden, en er zijn er een of twee waarvan ik me afvraag waar die ooit zouden kunnen passen. Behalve de grote variatie aan galmen heeft dit pedaal nog iets wat van belang is: gebruiksgemak. Hij neemt niet veel ruimte van je pedalenplank in en is uitermate gebruiksvriendelijk; de presets zijn uitstekend en zelf geluiden aanpassen is een eitje. Al met al een prima en flexibele manier om reverb aan je arsenaal toe te voegen en dat voor een redelijke prijs! G

BOSS RV-200

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Praktisch, goed formaat, goede presets, gebruiksvriendelijk en veel reverbvariaties - wat wil je nog meer?

Lâg Sauvage PE & DCE

WILDE GITAREN

Het Franse Lâg heeft een serie eco-vriendelijke gitaren geïntroduceerd, de Sauvage-serie (Frans voor ‘wild’). Bij de rozet zien we het symbool van de reeks: een wolf. Waarheen gaat dit wilde avontuur ons leiden? tekst **Hein van Dongen**

LÂG SAUVAGE PE
RICHTPRIJS: € 519,-
HERKOMST: Frankrijk/China
TYPE: parlor
BOVENBLAD: licht Branko-Wood
ZIJ/ACHTERKANT: eucalyptus, rough sawn finish
TOETS: zwart BrankoWood
BRACING: X
TOPKAM: 46 mm
MENSUUR: 650 mm
ELEKTRONICA: Stage-Lâg (volume, 3-bands EQ, phase, notch, tuner)
SNAREN: bronze 80/20 Light 12-53
GIGBAG: ja
DISTRIBUTIE: Algam Benelux, Antwerpen (B), tel: +32 3 3344750
WEBSITE: algambenelux.be

Rivalen
Sauvage PE
- Fender PS-220E
- Guild P-240 Memoir

Sauvage DCE
- Baton Rouge TLA/D
- Guild DS240 Memoir

Je staat er misschien niet altijd bij stil, maar de productie van gitaren kan een behoorlijke impact op de ecologie hebben. Denk allereerst eens aan het hout. Er zijn in het verleden houtsoorten gebruikt waarvan de export nu verboden is, en wat voor hout je ook gebruikt, het duurt een stuk langer om een boom te laten groeien dan om hem tot planken te verzagen. En dan worden er vaak ook allerlei laksoorten aangewend die schadelijk zijn voor het milieu en voor de gezondheid van werknemers. Ten slotte leggen zowel de materialen waaruit een gitaar gemaakt is als de uiteindelijke producten soms duizenden kilometers af voor jij je instrument in je handen krijgt. We zouden natuurlijk heel graag zien dat heel veel mensen muziek gaan maken en gitaar gaan spelen, maar er is dus inderdaad wel een ecologische kanttekening bij te maken.

Ecologisch keurmerk

De Sauvage-serie is het antwoord van Lâg op de uitdaging om milieuvriendelijkere gitaren te bouwen. We ontvingen er twee voor de test: een parlorgitaar en een dreadnought met een cutaway. Beide gitaren hebben een preamp en een piëzo-element aan boord.

De bomen waaruit de gitaren zijn gemaakt komen uit een FSC-gecer-

VAN LÂG

tificeerd bos, dat op een duurzame manier beheerd wordt. Het hout dat voor de gitaar gebruikt is, noemt Lâg BrankoWood. Voor wie daar nog nooit van gehoord heeft: dit is een innovatie van Lâg zelf. Branko Hermerscee, een Australische onderzoeker, heeft een procedé ontwikkeld om snelgroeiend hout van pijnbomen te ‘tropicaliseren’, dus kunstmatig te verouderen. Die behandeling maakt de gitaren beter bestand tegen temperatuurschommelingen en vochtigheid, maar ze heeft veel meer voordelen. Want hierdoor krijgt het hout van de *Pinus Radiata* (uit Nieuw-Zeeland) de eigenschappen van tropisch hardhout en worden bedreigde bomen gespaard.

Door dit proces heel nauwkeurig te beheersen en te monitoren krijgt het hout volgens Lâg “betoverende eigenschappen”. Het geluid zou het midden moeten houden tussen het milde timbre van mahonie en de sterke projectie van sparren. De pijnbomen hebben rechte stammen en weinig takken en dat geeft hun hout uniforme eigenschappen, die de productie vergemakkelijken. Bovendien groeien ze door de hoge vochtigheid in Nieuw-Zeeland erg snel waardoor de voorraad hout “hernieuwbaar” is.

Er zijn voor Lâg verschillende soorten BrankoWood ontwikkeld: zwart hout dat zich leent voor toetsen en bruggen (het lijkt op ebben), bruin BrankoWood dat aan palissander doet denken en licht BrankoWood dat de eigenschappen van sparren benadert en gebruikt wordt voor de bovenbladen. Lâg maakt de zij- en achterkant van deze Sauvageserie van eucalyptus, dat “*raw*” wordt gezaagd. Dit ziet eruit alsof het hout reliëf heeft en dat scheelt weer in de hoeveelheid lak die nodig is.

LÂG SAUVAGE DCE
RICHTPRIJS: € 519,-
HERKOMST: Frankrijk/China
TYPE: dreadnought met cutaway
BOVENBLAD: licht BrankoWood
ZIJ/ACHTERKANT: eucalyptus, rough sawn finish
TOETS: zwart BrankoWood
BRACING: X
TOPKAM: 46 mm
MENSUUR: 650 mm
ELEKTRONICA: Stage-Lâg (volume, 3-bands EQ, phase, notch, tuner)
SNAREN: bronze 80/20 Light 12-53
GIGBAG: ja

Goed, maar hoe klinkt dat dan? Kan BrankoWood zich meten met de houtsoorten die het zou moeten vervangen? En is het te horen dat de gitaren niet uit massief hout zijn opgebouwd, maar gelamineerd zijn?

Lâg Sauvage PE

We beginnen nieuwgierig te strummen op de parlor. Parlorgitaren zijn (op speciale reisgitaren na) de kleinste staalsnarige gitaren. Ze zijn vaak nog net even kleiner dan klassieke gitaren, maar hebben meestal wel een hals die bij de 14e fret de body raakt. Deze Lâg behoort in dit genre gitaren tot de grotere jongens en hij heeft ook een mensuur die voor een parlorgitaar vrij groot is (650 mm). Niet specifiek een gitaar voor mensen met kleine handen dus, maar wel, door zijn slanke body, een gitaar die heel comfortabel speelt.

De PE ziet er bijzonder uit: een donkerbruin bovenblad en een nog donkerdere, ruw gezaagde zij- en achterkant. De toets is zwart, de kopplaat eveneens en de brug en de kop hebben een design dat mooi op elkaar is afgestemd. Het achterblad is heel licht gewelfd. De gitaar produceert een goed volume, lang niet elke parlorgitaar klinkt zo krachtig. Het geluid is wel wat droog.

De gitaar kan versterkt worden met de bekende combinatie van een piëzopickup en een preamp. De voorversterker heeft veel afstelmogelijkheden. Er zijn regelaars voor volume en voor lage en hoge tonen, en er is ook een regelaar voor frequenties in het middengebied, waarvan je de frequentie waarop deze regelaar werkt kunt instellen. Dit heeft een groot effect op de klankkleur. Vervolgens heeft de voorversterker ook nog een notchfilter en een faseschakelaar, mocht je op het podium voor vreemde bijgeluiden komen te staan. Ook is een stemapparaat ingebouwd. Voor wie deze parlor als een reisgitaar zou willen gebruiken is het goed om te weten dat er een bijzonder solide gigbag bij geleverd wordt.

Lâg Sauvade DCE

De Sauvage DCE is de grote broer van deze parlorgitaar. Het is zoals de afkorting doet vermoeden een dreadnought met een cutaway en een element. Ook deze gitaar wordt geleverd met een zeer stevige hoes. En alles wat we gezegd hebben over de uitvoering en de uitstraling van de parlor zouden we hier kunnen herhalen. Maar hij klinkt beduidend anders. Het geluid van de dreadnought is veel breder en sprankelender. Hij heeft meer sustain en geeft meer hoog en laag en meer volume. Ook is de projectie is indrukwekkend.

Net als de parlor heeft de dreadnought een Stage-Lâg preamp-systeem aan boord, met dezelfde mogelijkheden als bij de parlor. Met wat uitproberen kun je bij beide gitaren een heel naturel geluid uit de speaker laten komen.

LÂG SAUVAGE PE

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Ecologisch verantwoorde parlorgitaar met een bijzondere uitstraling

LÂG SAUVAGE DCE

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Innovatieve eco-gitaar met een breed en sprankelend geluid

Conclusie

Als je louter op het geluid en het speelgemak afgaat en je niet meteen een voorkeur hebt voor een van beide bodyvormen is de keuze moeilijk. Ik zou gaan voor de dreadnought omdat die toch wat veelzijdiger is in zijn gebruik.

Met nieuwe houtsoorten is het vaak moeilijk te bepalen hoe ze zich in de toekomst gaan gedragen. Maar de eerste kennismaking met beide innovatieve gitaren is zondermeer een succes.

Misschien is niet iedereen even gevoelig voor ecologische argumenten om een gitaar te kopen. Maar de gedachte dat het decennia kan duren voordat het allerbeste klankhout geschikt is voor gitaarproductie maakt het heel slim om naar alternatieven te zoeken. Deze Lâgs zijn innovatieve gitaren en ze combineren een mooie klank met een aparte ‘wilde’ uitstraling. Voor hun prijs zijn het allebei echte aanraders.

Boss BP-1w Booster/Preamp

Een nieuw Boss effect, rechtstreeks uit de Japanse Waza Craft-serie. tekst **Steven Faber**

De meeste Waza Craft pedalen zijn upgrades van bestaande effectpedalen, maar dit keer komt het nieuwe effect gelijk uit in de Waza Craft-lijn. We hebben het over de Booster/Preamp.

Ontwerp

Een booster is nu niet het meest sexy pedaal dat je je kan voorstellen, maar lees toch even verder, want dat kon nog weleens anders uitpakken.

De BP-1w heeft knoppen voor level en gain en een driestandenschakelaar met de aanduidingen re, nat en ce. Deze staan voor respectievelijk de RE-201 Space Echo preamp, natural (ofwel transparante boost) en de preamp van de CE-1 Chorus Ensemble. Dan zit er nog een schuifje op de kopse kant waarmee je kan kiezen voor een moderne of vintage inputbuffer.

In gebruik

In de middenstand (natural) heb je een prima boost die de klank gelijk houdt, maar het volume kan verhogen of verlagen. In de re-stand wordt de klank warmer. Een beetje zoals bij de preamp van de Echoplex, al dikt hij de klank iets minder aan. De ce-stand was onze favoriet, want met de glinstering die wordt toegevoegd is het net of een toverfee wat *fairy dust* over je gear heen strooit. Prachtig!

De gainknop kan de re- en ce-preamp flink oversturen, waarbij onze voorkeur weer uitging naar de warmere re-stand. De transparante boost krijg je bijna niet overstuurd, maar heeft met de twee regelaars enorm veel volume in huis.

Zet je de inputbuffer op vintage, dan wordt het hoog wat afgeroomd. Dat kan ideaal zijn voor versterkers die van zichzelf nogal helder of scherp klinken.

Conclusie

Een boost is op veel manieren in te zetten en deze BP-1w doet zijn werk erg goed. Het moet gek zijn wil dit pedaal niet de klankkwaliteit van je set-up kunnen verhogen. G

BOSS BP-1W BOOSTER/PREAMP

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Eenvoudig maar kwalitatief goed pedaal dat je op veel verschillende manieren kan inzetten

INFO: BOSS BP-1W BOOSTER/PREAMP **RICHTPRIJS:** € 179,- **TYPE:** BOOST/PREAMPPEDAAL **WEBSITE:** BOSS.INFO/NL

UAFX OX Stomp Dynamic Speaker Emulator

De klank van klassieke studioapparatuur in een pedaal. tekst **Chris Gill**

Met de nieuwe OX Stomp heeft Universal Audio ervoor gekozen hun eigen software in pedaalvorm uit te brengen. We hebben het hier natuurlijk over de onovertroffen Dynamic Speaker Modeling-technologie. Daarbij voorziet de OX Stomp ook in effecten als compressie, reverb, delay en modulatie.

Gebruik

OX Stomp is in feite de rig-sectie (luidspreker/ruimte/mic-emulatie en effecten) van de UA OX Amp Top Box. Met andere woorden: de OX zonder de loadbox, koptelefoonversterker, digitale verbindingen, etc. Het OX Stomp pedaal past op je pedalenbord en kan worden gecombineerd met een versterkeremulatiepedaal als de UAFX Lion '68 of Dream '65, of pedalen van andere merken. In de studio met een versterker en je favoriete loadbox is natuurlijk ook een optie. Wel is het zo dat de OX Stomp op zijn best is met full-range-studiomonitors, FRFR-cabs of een PA-systeem.

Met 22 verschillende luidsprekercombinaties variërend van 1x10 en 1x12 cabs tot diverse 4x12-configuraties, keuze uit zes microfoons per luidsprekerkast plus zes per ruimte (condensator, dynamisch en ribbonmicrofoons) en vier stereo-effecten tegelijkertijd (geweldig klinkende EQ's, compressie (de UA 1176), delay met modulatie, en reverb), heeft de OX Stomp alles om je gitaarsignaal te laten klinken alsof je in een dure studio zit. Daarbij is de bediening overzichtelijk en voorziet het pedaal in 1000 opgeslagen rigs die kunnen worden opgeroepen via de bediening of de UAFX Control-app voor iOS en Android.

Conclusie

De UAFX OX Stomp stelt gitaristen in staat UA's wereldberoemde Dynamic Speaker Technology in pedaalvorm te gebruik, ideaal voor live of in de studio. G

UAFX OX STOMP

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Enorme hoeveelheid speakerkasten plus effecten van studiokwaliteit in een pedaal, voor podium en studio

INFO: UAFX OX STOMP DYNAMIC SPEAKER EMULATOR **RICHTPRIJS:** € 439,- **TYPE:** SPEAKEREMULATOR **WEBSITE:** UAUDIO.COM

Ruud Jolie Liedjes een liedje

Slashley Photography

‘By Design Or By Disaster’ is het derde album van For All We Know, het eigen project van Within Temptation-gitarist Ruud Jolie. De sterke, emotionele rocksongs op het album vormen een interessant contrast met de bombast van Within Temptation. tekst **Kevin Pasman**

“Helemaal in het begin, in 2011, toen de eerste plaat uitkwam, kreeg ik af en toe wel eens de verbaasde reactie: maar het is heel anders dan Within T emptation”, aldus Jolie. “Ik vergelijk het altijd met een chef-kok die vijf dagen in de week in een restaurant een tiental gerechten moet maken. Als hij dan op zijn vrije avond voor zijn vriendin of zijn vrienden iets gaat koken, gaat hij dan weer een van die tien gerechten maken of juist iets heel anders?

“For All We Know moet voor mij altijd leuk zijn. Dat wil niet zeggen dat het ook altijd leuk is, maar dat is wel de insteek. Ik betaal hier immers mijn hypotheek niet van, dus die urgentie is er nooit. En dat is voor het creatieve aspect heel fijn; ik kan gewoon doen wat ik wil.”

Luxe

“Voor zowel ‘Bleed Out’ van Within Temptation als For All We Know heb ik de Neural DSP Quad Cortex gebruikt én zijn de lijnsignalen in Zweden door Stefan (*Helleblad, mede-gitarist Within Temptation*) gereampt. Allebei door een Diezel VH4. Voor For All We Know ben ik ook bij het reampen geweest.

“Die Quad Cortex gebruik ik nu live ook, zowel met Within Temptation als met andere projecten. Ik vind het een fantastisch apparaat. Waarom dan toch gereampt voor For All We Know? Gewoon omdat het kon. Ik ga een paar

binnen

keer per jaar voor de lol een lang weekend naar Stockholm om Stefan op te zoeken. Hij zei: ‘Als je er dan toch bent, neem dan de harde schijf met je lijnsignalen mee.’ Dan maken we ’s morgens één sessie met alle gitaarpartijen achter elkaar, zetten we hem aan en is het bij wijze van spreken gefixt als we ’s avonds terugkomen.

“De basissound van de Quad Cortex was al heel goed, maar Stefan is heel goed met gitaarsounds en microfoonplaatsing. Mijn oren zijn best oké, maar zijn oren zijn écht heel goed. Hij is ook mixer, dus hij luistert toch weer anders dan ik. Ik ben blij dat ik het gedaan heb; het was geen overbodige luxe.”

Hout aanspreken

Jolie was er vroeg bij met de Quad Cortex: “Begin 2020 was ik bij het hoofdkantoor van Neural DSP in Helsinki met Asim Sereah, die toen nog bij Wintersun speelde. Toen hebben we op een prototype van de Quad Cortex gespeeld. Asim is echt een shredder, dus die stond vooral snelle loopjes te spelen. Kan ik helemaal niet, maar ik speelde gewoon een paar cleane akkoorden en toen voelde ik al: dit is wel echt next level. Met Within Temptation hebben we op Kemper gespeeld en privé had ik een Fractal Axe-Fx II, die ik ook fantastisch vond, maar dat prototype was echt iets bijzonders.

“Ik begon clean en met het volume half dicht om te kijken hoe de dynamiek van je plectrumaanslag zich vertaalt in zo’n sound. En of het niet te digitaal klinkt. Ik zeg altijd maar zo dat je het hout van de gitaar aanspreekt. Als je veel gain en actieve elementen gebruikt, dan spreek je heel dat hout van de gitaar niet meer aan. Dat is niet erg, dat is een soundkeuze, maar bij de Neural DSP

Rumina Geargieva

“Een MesaBoogie Rectifier die ik op zijn donder geef, dat is nog steeds wel het gaafste”

miniconcerten - interviews- tutorials - en meer.

AQUARIUM SESSIONS

Abonneer je op ons YouTube-kanaal!

www.youtube.com/c/aquariumsessions

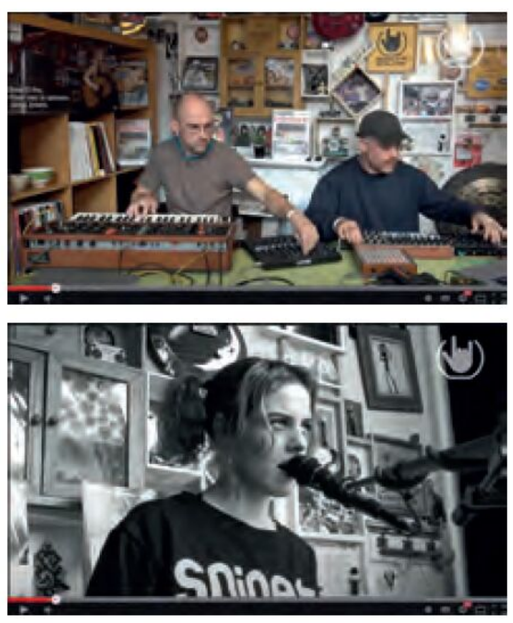

Video Tutorials:**Gitaarhelden Leif de Leeuw | Stem je drums | Silent Recording**

Bekijk de volgende miniconcerten: **Subterranean Street Society M ft. M | Komodo | Lakshmi Jett Rebel | Skinnerbox Tyler Ramsey | Will And The People | Eagle-Eye Cherry | Emily Wolfe | Ethan Johns**

En video-interviews met : **Samantha Fish | Jared James Nichols Jeff Berlin | Jan Akkerman | Emilie Cleuver**

Aquarium Sessions

Een project van Musicmaker, Gitarist, Slagwerkkrant, De Bassist en Interface

---

Mede mogelijk gemaakt door Q-Factory Amsterdam

Powered by Audient, Auralex, Blue, Bose, Tama, Pro Tools

Robert Zant

“Snel spelen puur om het snelle heeft mij nooit kunnen boeien”

» vond ik dat er voor de eerste keer heel tof uitkomen.

“Zelf gebruik ik mijn Neural DSP met een Seymour Duncan PowerStage 200 en een speakerkast. Dus mijn broekspijpen staan wel te wapperen op het moment dat ik het volume omhoog zet. Maar het mastervolume van die eindtrap doet verder niets aan de karakteristieken van de sound.

“Als ik een keer in de repetitieruimte sta met een Mesa/Boogie Rectifier die ik op zijn donder geef, dat is eigenlijk nog steeds wel het gaafste. Alleen ik ga zelf écht niet meer met een 4x12, een superzware buizenbak en een pedalenkist sessiegigs lopen doen. Ik ben bijna vijftig, man, ik kijk wel uit. Dat wil mijn rug helemaal niet.”

Leven

Effectenpedalen zijn er ook niet meer bij. “Helemaal niets, want ik doe alles met die Quad Cortex”, zegt Jolie resoluut. “De effecten in de Kemper heb ik nooit zo goed gevonden. De filosofie van het profilen vond ik heel tof, maar de effecten niet. En toen kwam die Quad Cortex met echt goede effecten en een veel fijnere *user interface* - ik hem misschien één of twee keer iets moeten opzoeken in de handleiding, maar de rest was zó intuïtief.

“Dus ik zet er tegenwoordig niets meer tussen. Ja, een expressiepedaal als volume en wah. In de Quad Cortex gebruik ik vaak een cleane sound met zo’n shimmer-reverb. Dan krijg je een mooi ruimtelijk geluid. Maar dat soort dingen probeer ik altijd toe te passen op een manier dat je het pas hoort als het uit staat. Dat het niet te overheersend is, maar wel iets doet, alleen niet heel erg bewust.

“Zo probeer ik de meeste effecten toe te passen: chorus, tremolo, een rotary... Dat soort effecten op een cleane sound probeer ik er altijd wel in te stoppen, want het geeft het net iets meer leven. Maar het moet niet te prominent worden. Tenzij dat echt de bedoeling is natuurlijk.”

Verhaalbogen

“De solo’s voor For All We Know zijn bijna allemaal opgenomen met mijn trouwe, gele Paul Reed Smith Custom 22. Als mijn huis in de fik vliegt, ga ik eerst mijn katten redden en dan die gele PRS gitaar; de rest boeit me dan allemaal niet zoveel.

“Veel van de solo’s heb ik dit keer met de vingers van mijn rechterhand ingespeeld. Ik zat veel naar Derek Trucks en andere slidegitaristen te luisteren en het leek me interessant om een beetje een slidesound te emuleren met gefrette noten. Het was geen supergrote stap, maar ik ben wel altijd plectrumgitarist geweest. Toen ik ermee begon te experimenteren, vond ik het wel tof, dus heb ik het wat meer uitgebouwd.

“Er staan een stuk of drie solo’s op de For All We Know-plaat waar ik mijn oude spel eigenlijk helemaal niet meer in terug herken. Alsof ik mezelf een beetje opnieuw heb vormgegeven. Het is niet heel virtuoos, maar ik ben toch altijd meer van de melodieën, de verhalen en de verhaalbogen in solo’s geweest.

“Daarom heb ik Adrian Smith altijd een heel toffe gitarist gevonden: die schrijft echt liedjes binnen het liedje. En dat is iets wat ik zelf altijd heb nagestreefd, ook bij Within Temptation. Snel spelen puur om het snelle heeft mij nooit kunnen boeien. Maar dat is misschien makkelijk gezegd omdat ik het ook gewoon niet kan.

“De basis van mijn solo’s is improvisatie en uiteindelijk zet je het als een puzzel in elkaar. Er staan wel twee solo’s op die vanaf het begin geïmproviseerd zijn. Dat waren demosolo’s, maar ik vond ze zó tof. Een daarvan heb ik wel iets netter opnieuw opgenomen; de timing van sommige noten kon net iets beter. Maar de ideeën en de melodieën zijn uit improvisatie geboren.”

Klassiek

“De slagpartijen zijn bijna allemaal mijn Mayones Regius 7. Met passieve EMG pickups tegenwoordig. Ik had altijd Bare Knuckle en dat klonk wel tof, maar het was het nooit helemaal voor mij. Bart Hennephof van Textures heeft Bare Knuckles ooit omschreven als de sound van een singlecoil, maar de power van een humbucker. Dus je hebt de definitie van een singelecoil, dat je bijna elke snaar in een akkoord los hoort. Maar ik wil juist dat het een beetje dichtsmeert.

“Toen ik bij EMG omschreef wat voor sound ik wilde, verwees ik naar mijn twee Jacksons waar Seymour Duncans in zitten: de JB en de Jazz. Zoiets. Er zou toen een nieuwe signaturepickup uitkomen van een gitarist die ze niet wilden noemen, maar die samenwerking is toen niet doorgegaan. Die heb ik erin gezet, ik sloeg een akkoord aan en ik dacht: dit is precies die klassieke EMG-sound die ik tof vind.” G

‘By Design Or By Disaster’ verschijnt 22 maart bij Construction Records.

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

VIDEO For All We Know - The Future That Came Too Soon (single edit)
SPOTIFY For All We Know - ‘By Design Or By Disaster’

GITARIST.NL

om meer uit je

Workshop Jon Gomm op de Bridge Guitar Convention

Jon Gomm's tips akoestische gitaar te halen

Gitarist is een van de organisatoren van de Guitar Convention tijdens het Bridge Guitar Festival in Eindhoven. We presenteren daar met veel trots de Ibanez-masterclass met de waanzinnig virtuoze Britse fingerstylegitarist Jon Gomm. Lees hier alvast een aantal van zijn tips. tekst **Ellie Rogers**

Jon Gomm is misschien wel 's werelds meest innovatieve fingerstyle-gitarist. Hij weet hoe hij de akoestische gitaar kan laten klinken als nooit tevoren. Van prachtige golven van flageoletten tot hysterische tapping-tsunami's en verbijsterende staaltjes multitasking, Jon Gomm heeft magie in zijn vingers. Hij ziet de gitaar als een percussie-instrument met snaren en dankzij zijn formidabele legatotechniek heeft hij steeds één hand vrij om een ritme te creëren. Wat dat betreft lijkt hij op een kruising van Joe Satriani, Andrés Segovia en een uitstekende percussionist. Zijn beroemdste song is *Passionflower*, door het Engelse blad Total Guitar onlangs gekozen op de 6e plaats van de '50 Greatest Acoustic Songs Of All Time'.

Waar moet je beginnen als je van standaard akkoordenwerk en fingerpicking de sprong wilt wagen naar een meer progressieve akoestische stijl? Jon Gomm: "Experimenteren is de sleutel. Het mooie van modern akoestisch gitaarspel is dat je in feite kunt doen wat je wilt. Pak een akoestische gitaar en gebruik elke techniek die je invalt." En dat is precies wat Jon de afgelopen twintig jaar op hoog niveau gedaan heeft. Of je nu een nieuwe stemming wilt ontdekken, ook wel eens de tappingtechniek wilt uitproberen of gewoon de juiste gitaar voor deze stijl wilt vinden, in onderstaande adviezen vind je ongetwijfeld iets waar je mee verder kunt.

Hoe benader jij de gitaar?

"Alsof ik er nooit eerder een heb gezien en ik dus ook niet weet hoe je er geluid uit moet krijgen. Geef een klein kind een gitaar en het is eerste wat hij doet is erop trommelen. Aan de andere kant heb ik elke manier van spelen en elke stijl bestudeerd, en dat probeer ik zonder grenzen door elkaar te gooien. Klinkt tegenstrijdig, dat weet ik, maar voor mij werkt het. Leer zoveel je kunt en vergeet alles en ga voor zelfexpressie."

Wat zijn je meest essentiële technieken?

"Tapping is de techniek die ik het meest gebruik! Het klinkt geweldig als je met één hand tonen uit de gitaar slaat. Bovendien heb je dan een tweede hand vrij voor een andere partij. Percussie is het andere element waar ik niet zonder kan. In een akoestische gitaar zitten meer drumsounds dan in een echt percussie-instrument: bassdrums, snares, toms en bongo's, 'brushes', dj-scratches."

Waarin verschilt jouw tappingtechniek van wat we elektrische gitaristen zien doen en hoe kun je er beter in worden?

"Op een elektrische gitaar kun je akkoorden tappen en verschillende partijen, maar er is niet veel verschil in klankkleur tussen bastonen en melodieën zodat het niet klinkt als verschillende instrumenten. Op akoestisch gitaar kan ik met een hand akkoorden aanslaan en met de andere een melodie tappen, zoals in mijn song *Until The Sun Destroys The Earth*.

"Dynamiek is belangrijk. Ik oefen mijn tappinglicks van heel zacht tot heel hard en weer terug. Bij tappen moet je veel harder werken om het goed te laten klinken."

Handklap

Hoe boots je op een akoestische gitaar een snare en bassdrum na?

"De bassdrum speel je op het lichtste, meest losse stuk van je gitaar, dus het bovenblad, en zo ver als mogelijk van de rand af, bij de brug. Raak het bovenblad met je platte pols. Een dof geluid. De snare

Ton Martin

GITAARSCHOOL NEDERLAND

De gids naar goed gitaarles in heel Nederland

www.gitaarschoolnederland.nl

WWW.MUSICMAKER.NL

MAKE IT!

Proefabonnement zonder verplichtingen:
2 nummers in de bus voor € 12,50
muziekmagazines.nl/musicmaker

MUSICMAKER. MAKE IT!

muziekmagazines**.nl**

Mag. App. Site. Social. Video. Events.

Rob Spicer

» speel je juist op het strakste stuk van je gitaar, met een handklap op de zijkant, of sla de snaren tegen de hals."

Hoe hard raak je je gitaar?

"Veel zachter dan je denkt! Om drie redenen: ten eerste maak je je gitaar niet kapot, ten tweede omdat je drums dan beter klinken en ten derde om de drumgeluiden en de eigenlijke tonen in balans te houden."

Welke oefeningen kun je doen om je coördinatie te verbeteren zodat je baslijnen, melodieën en ritmes tegelijk kunt spelen?

"Iedereen kan dit proberen: tik een eenvoudig ritme met je linkerhand, bijvoorbeeld een reeks achtsten of zestienden. Schrijf dat op, in tab of notatie.

"Tapping is de techniek die ik het meest gebruik!"

Verzin vervolgens een ritmisch interessantere partij voor je rechterhand, zoals een eenvoudig drumritme. Schrijf dat onder de partij voor je linkerhand, en markeer de plaatsen waar de noten van je rechterhand samenvallen met die van je linker. Nu kun je proberen beide tegelijk te spelen, een klein stukje per keer. Je zult zien dat het steeds makkelijker wordt en je hard vooruitgaat."

Keith Tuners

Fingerstylegitaar wordt vaak in open stemmingen gespeeld en daar zijn er heel veel van. Wat zijn geschikte alternatieven voor iemand die gewend is aan de standaardstemming?

"Ik raad je aan niet alleen een of twee snaren anders te stemmen. Nee, gooi het helemaal om en begin met een stemming die niets met standaard te maken heeft en kijk wat er gebeurt. Er is heel veel goede muziek geschreven door mensen die de gitaar aan het ontdekken waren en hun vingers lieten zoeken naar akkoorden en melodieën. Als je eigenlijk vindt dat je niet genoeg van muziektheorie weet om te kunnen componeren, dan is dit je kans! En als je denkt, dat je wel verstand hebt van theorie, laat dat dan maar eens zien. Stem je gitaar in B F♯ D F♯ A C♯ en schrijf iets in harmonisch mineur. Dat zijn de stemming en toonsoort van mijn song *Universal Biology*. Je moet vertrouwen op je gehoor en intuïtie in plaats van je vingers te laten slaapwandelen over de hals in al die platgetreden paden die je vroeger hebt ingestudeerd. Dat gezegd hebbend, van de DADGAD-stemming ga je een hoop plezier beleven. Bijna alles klinkt goed en er zijn talloze songs in die stemming om te leren."

Je gitaar anders stemmen voor je een song speelt is één ding, van stemming veranderen tijdens het spelen is heel iets anders, zoals je doet in de song *Cocoon*. Kun je uitleggen wat je daar doet en waarom?

"Ik speel ook elektrische gitaar; tegenwoordig voor de lol, maar vroeger was ik erg serieus. Jeff Beck en zijn werk met de vibrato-arm vond ik geweldig. Zo'n glissando van een flageolet of losse snaar klinkt bij hem zo puur, zo hemels. Dus toen ik Adrian Legg krankzinnige trucs zag uithalen om hetzelfde effect op akoestisch gitaar te krijgen, wist ik dat ik moest uitzoeken hoe hij dat deed. Hij gebruikt lockingstemmechanieken voor banjo, die Keith Tuners worden genoemd. Ik had daarnaast het idee dat ik die in combinatie met tapping misschien zou kunnen gebruiken om tonen op te drukken. Ik heb er twee gekocht - ze zijn namelijk hartstikke duur - en die op de dunste twee snaren gezet om van die spookachtige Beck-melodieën te spelen."

Diepe bassen, sprankelend hoog

Welke kwaliteiten moet een akoestische gitaar hebben om geschikt te zijn voor progressieve technieken zoals jij die gebruikt?

"Het bovenblad met sterk zijn, maar ook licht. Daarom houd ik van hout dat door middel van warmte ouder is gemaakt. Sparrenhout - het meest gebruikte hout voor bovenbladen - wordt in een oven tot op hoge temperatuur verhit. Daardoor verdampt het vocht en blijft hout over dat licht en sterk is. Zo'n gitaar klinkt alsof hij 20 jaar oud is, maar nooit bespeeld - diepe bassen en sprankelend hoog. V oor complexe fingerstyle- en tapping-technieken helpt een bredere hals. Niet zo breed als een klassieke gitaar, maar in de buurt. Dit soort ideeën hebben we verwerkt in mijn Ibanez JGM signature-model, maar er zijn er nog veel meer."

En wat is je tip om een goede versterkte, akoestische sound te krijgen?

"Als je de geluiden van de moderne akoestische gitaarstijl najaagt, kun je het beste verschillende elementen combineren. De meeste gitaristen kiezen voor een transducer - meestal bevestigd aan het hout van de binnenkant van de klankkast - omdat de meeste brugzadelpickups dun en nep klinken. Gebruik daarnaast een interne microfoon. Een magnetisch element in je klankgat en een microfoon kan ook, of een andere combinatie. Ik gebruik het liefst alle drie tegelijk en Fishman was zo aardig om een driedelig systeem te ontwerpen voor de JGM gitaren. Alle onderdelen van zo'n trio hebben een eigen taak: de een is vooral voor de snaren, de ander voor de percussieve geluiden, en de derde is voor allebei, met accent op de laagste frequenties." G

Jon Gomm Ibanez-masterclass

Bridge Guitar Convention
Zaterdag 1 juni overdag, Muziekgebouw Eindhoven

De Guitar Convention is workshopdag en gitaarbeurs in één en onderdeel van het Bridge Guitar Festival dat plaatsvindt van 29 mei t/m 2 juni in Eindhoven.

Tickets € 12,50
(workshops+gitaarbeurs)
bridgefestival.com | gitarist.nl/events

‘Muziek raakt me als het simpel is’

Paul Willemsen van Michelle David & The True-Tones

Op 5 april verschijnt ‘Brothers & Sisters’, het nieuwe album van Michelle David & The True-Tones, volgens de band een oproep tot wederzijds begrip en eenheid verpakt in soulvolle grooves. Wij spraken met gitarist/bassist Paul Willemsen.

tekst **Michiel Roelse**

Behalve gitarist en bassist is Paul Willemsen ook producer, technicus en mixer, en werkte hij onder anderen met Lefties Soul Connection, Ruben Hein en Dawn Brothers. Samen met gitarist/bassist Onno Smit en drummer Bas Bouma is hij verantwoordelijk voor de diepe gospel- en soulgrooves waar de van oorsprong Amerikaanse zangeres Michelle David haar opwekkende

het meest

teksten overheen zingt. ‘Brothers & Sisters’ is het zevende album van de band, die eerst opereerde onder de naam Michelle David & The Gospel Sessions. Vanwaar die naamsverandering?

“Onno en ik zijn tien jaar geleden begonnen met een eerbetoon aan gospel, de voorganger van soul. Nu we een tijd bezig zijn, worden we steeds meer een soulband. We willen mensen niet misleiden met het woord gospel; het Nederlandse publiek denkt bij gospel sowieso aan lange gewaden en halleluja en dat doen we allemaal niet. Achter de naam True-Tones zit geen diepe gedachte; dat staat toevallig op een Harmony gitaar van Onno, al komt wat we doen wel recht uit het hart.”

Gospel en soul zijn geen genres waarin de gitaar een hoofdrol speelt. Waarom die keuze?

“Ik voel me niet direct aangetrokken tot gitaarmuziek. Ik houd van muziek en gitaar is daarin een instrument, meer niet. Voor mij is ritme het belangrijkste deel van muziek, ritme en beleving. Vandaar dus.”

Vertel eens over je ontwikkeling als gitarist.

“Voor mijn gevoel is er een rechte lijn tussen het begin en wat ik nu doe. Mijn eerste liefde is rock ‘n’ roll, Elvis, Chuck Berry, The Beatles, en via die weg heb ik andere stijlen ontdekt, met name zwarte Amerikaanse muziek, blues, gospel, soul. Daarna heb ik jazzgitaar gestudeerd aan het conservatorium. Ook al klinkt onze muziek helemaal niet jazzy, ik heb aan mijn opleiding een goede ondergrond overgehouden. De holy grail voor mij is: een goed liedje met een goede groove eronder. Dat je het voelt in je lichaam, hoofd en hart.”

Jullie muziek klinkt ook alsof hij ontstaat uit grooves. Klopt dat?

“Vaak wel, soms ook uit een aantal akkoorden of een riff, in elk geval ritmisch georiënteerd. Onno en ik kunnen erg genieten van iets simpels met een lekkere groove. Als we zoiets hebben, spelen we het voor Michelle. Soms (*komt ze*) heel snel (*met iets*) en soms blijft het stil. Dan weten we dat we met iets anders moeten komen.

“Muziek hoeft niet altijd ingewikkeld te zijn voor je hoofd, het gaat om het gevoel. En het is moeilijker dan je denkt om dat goed te doen.”

Jullie band geluid is vaak sober, bijna kaal.

“Er zijn veel voorbeelden van acts uit de jaren vijftig en zestig met alleen een of twee gitaren en wat hand claps. Rosetta Tharpe stond ook vaak alleen maar met een gitaar en zij is een voorbeeld voor ons. Terug naar de essentie van de muziek. Muziek raakt me het meest als het simpel is en alles klopt.”

Focus verleggen

Dit is jullie zevende album; wordt het niet steeds moeilijker om dat vol te spelen met hele simpele songs zonder dat je jezelf gaat herhalen?

“Zeker, dat is ook de reden dat we steeds iets anders proberen. Bijvoorbeeld het verwerken van wereldmuziekinvloeden als Afrikaanse ritmes. Op de vorige plaat hoorde je iets terug van Braziliaanse funk uit begin jaren zeventig, dat inspireerde ons toen. Zo proberen we steeds onze focus te verleggen.

“Bij het nieuwe album wilden we terug naar zoals we begonnen zijn, of liever gezegd: één stap daarna. Eerst was het gospel, daarna oude soul, zoals Bobby Womack en The Staple Singers.

“We hebben het album opgenomen met zijn allen in een kleine ruimte, met percussie, blazers en Michelle tegelijk. Onno en ik wisselen elkaar af op bas en er is vaak alleen maar één bas- en gitaarpartij. Overdubs zijn er nauwelijks op dit album.”

Klopt het dat ik in de productie iets terug hoor van Mark Ronson (o.a. Amy Winehouse), met zijn sobere, groovende old school aanpak?

“Nee, dat is zeker niet bewust. Maar The Dap-Kings, de band die op zijn platen speelt, is wel belangrijk voor ons geweest. Vooral de gitarist, Tommy ‘TNT’ Brenneck. Hij is misschien wel de grootste inspiratie voor mijn spel. Hij speelt van die staccato dingen vlakbij de brug en dat was echt een eyeopener voor me. Hij was ook een van de eersten om van die oude Harmony gitaren te gebruiken. Met onze vorige band, Lefties Soul Connection, kwamen we The Dap-Kings regelmatig tegen omdat we in hetzelfde circuit zaten. Tot zij daaruit groeiden, natuurlijk.”

De solo op *Miracles* heeft een fraai gitaargeluid.

“Dat is waarschijnlijk mijn oude Guild X-350 met drie Franz pickups en mijn Gibson Les Paul GA-40 amp. Ik speel ook veel op mijn model van Gun Guitars.”

De positieve stemming van het nieuwe album past goed in deze donkere tijden…

“Michelle kan haar boodschap heel goed overbrengen, zonder dat het evangelisch wordt. Ze heeft een bijzondere gave en we zien live vaak dat mensen werkelijk geraakt worden door haar zang en de teksten die ze schrijft.

“Ook in andere landen is dat zo. Veel mensen spreken natuurlijk Engels en onze muziek is universeel. Vaak zien ze ons niet als een Nederlandse band omdat Michelle Amerikaans is. Als het publiek er na een show achter komt dat wij gewoon Nederlands zijn, zijn ze zelfs vaak een beetje teleurgesteld… (lacht).” G

Michel Bosch

Yvette Terpstra

Gitaren matchen en

Froukje is de laatste jaren uitgegroeid tot een van de grootste popfenomenen van Nederland. Interessant is dat haar begeleidingsband zoveel meer is dan een stel anonieme muzikanten. Zo is Yvette Terpstra een vaste waarde in de band, die indruk maakt met doordachte singlenotepartijen en buitengewoon smaakvolle gitaarsolo's. Dat zagen we haar doen tijdens ESNS en kan iedereen gaan zien tijdens de clubtour vanaf 21 maart! tekst **Kevin Pasman**

Het is niet verwonderlijk dat Froukjes begeleidingsband zo'n hechte groep is, want de meeste muzikanten spelen al sinds het begin van hun studie aan Codarts in Rotterdam met elkaar. De input van alle muzikanten is dan ook welkom. "Froukje komt vaak met een demo die best wel af is, dus dat staat wel heel erg", legt Terpstra uit. "Het is wel eens gebeurd dat we meedoen met een schrijfsessie en dan met wat ideeën kunnen komen. *Ik Wil Dansen* is bijvoorbeeld gebaseerd op een idee van Pieteke (*Dik, bassiste*) en mij. Pieteke kwam met een baslijn en daar schreef ik een gitaarlijn overheen. Uiteindelijk is daar *Ik Wil Dansen* van gemaakt, grotendeels ook door Froukje, maar het is superleuk dat er ruimte voor onze ideeën is.

"Meestal staat het nummer grotendeels en is mijn aandeel meer in het live-arrangement. Daar krijgen we best wel veel ruimte voor, het is alleen af en toe even zoeken. De gitaar moet dan natuurlijk wel matchen met de sound die er al staat. Maar dat zoeken is wel heel leuk om te doen. Daar leer ik ook heel veel

Kevin Pasman

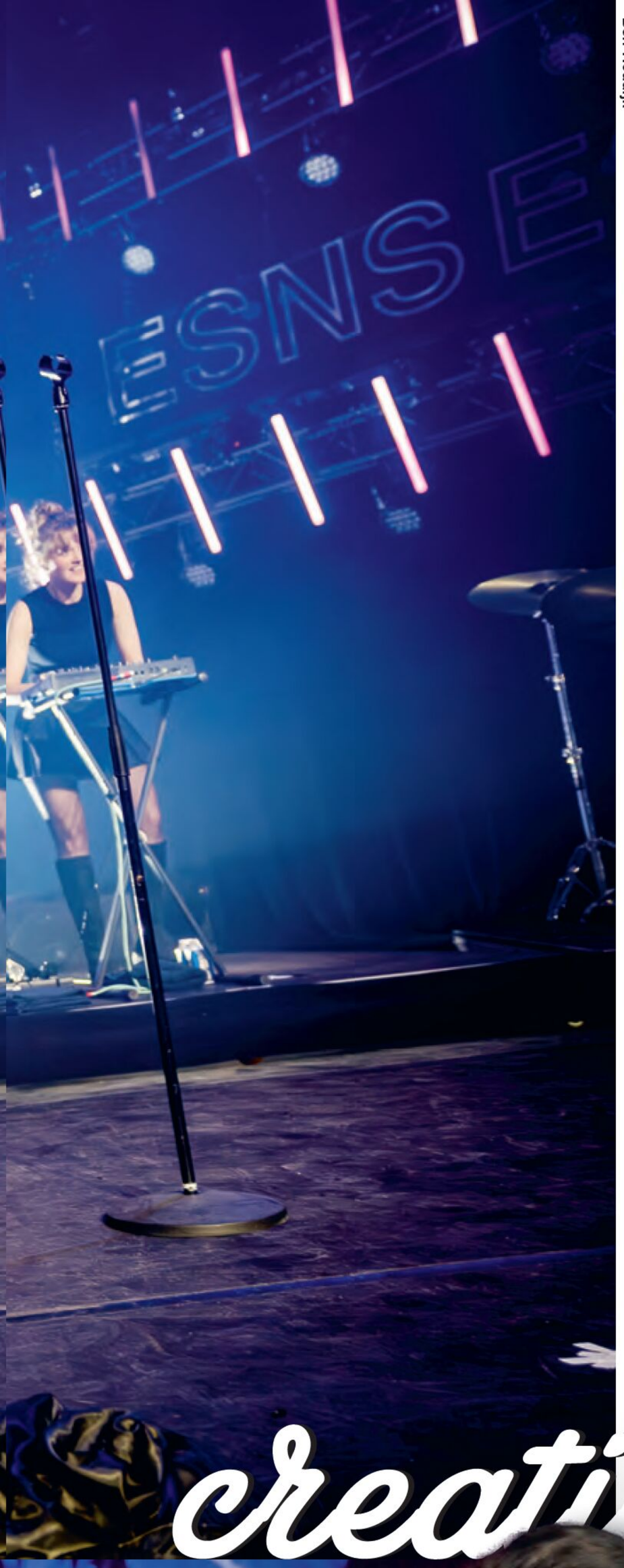

Ben Houdijk

van: hoe vul ik het liedje in met gitaarpartijen? Op welke plekken is daar ruimte voor? Welke sound gebruik ik daarvoor? Matcht het gitaargeluid met de sound van het liedje?”

Opties

Om Froukjes uitgekiende producties live overtuigend te kunnen brengen is een heel specifieke sound nodig. “Ik was wel al heel erg veel bezig met pedalen”, aldus Terpstra. “Maar niet zo uitgebreid als nu. Als je op een gegeven moment op grote festivals speelt, móét je wel. Je wordt dan gedwongen om het voor elkaar te hebben en er veel tijd in te steken, wat achteraf heel fijn is. Want ik weet niet of ik anders wel zo ver geweest zou zijn in mijn sounds en mijn kennis daarin.

“Het is wel belangrijk dat je clean al goed klinkt. Die pedalen zijn dan eigenlijk allemaal een toevoeging. Dat kan je helpen met een mooie sound. En ook met het spelen; als ik een goede sound heb, speel ik ook lekkerder. Maar het begint wel bij jou. Ze zeggen altijd dat de toon in je vingers zit en daar ben ik wel van overtuigd.

“Ik heb heel lang met een Digitech Polara reverb gewerkt. Die was heel fijn, maar ik heb nu een Strymon BigSky en daar heb je echt superveel opties in. Misschien wel té veel, haha! Dan heb ik nog een Laney Black Country Customs Spiral Array chorus en een Pro Co Rat. En ik heb een simpele MXR II Torino overdrive, die ik vaak gebruik om de sound wat aan te zetten zodat het niet te clean klinkt, met een héél klein randje. Verder heb ik een Boss TR-2 (*tremolo*). Meer heb ik niet nodig. Met een goede galm, een goede delay en een goede distortion kun je best wel wat doen.”

Aanwezig

“Eerst heb ik heel lang op een Boss Katana-100 MkII gespeeld. Ook zeer aan te raden; supergoede versterker voor live en opnamen. Nu heb ik een Laney Lionheart L20T-112. Toen ik Lari Basilio daar tijdens een clinic op hoorde spelen, werd ik daardoor geïnspireerd en dacht ik: misschien is dat ook wel iets voor mij.

“Sinds kort heb ik ook een Kemper en ik ben me er op dit moment in aan het verdiepen. Het lijkt me vet om beide opties in te kunnen zetten: de buizensounds van mijn Laney en de sounds die je kunt creëren met een Kemper. Ook is een Kemper voor het switchen van sounds en het opnemen van gitaarpartijen erg handig. En ik merk dat iedereen het ook fijn vindt als het op het podium zo stil mogelijk is.”

Waar Terpstra voorheen vrijwel altijd met een Fender Stratocaster te zien was, speelt ze de laatste tijd veel op een PRS Studio Purple Iris. “Ik ben heel mijn leven al fan van Fender”, licht ze toe. “Eerst een Telecaster, later ben ik overgegaan op een Strat omdat ik toch het idee had dat ik daar wat meer mee kon, ook omdat ik een humbucker in de brug heb zitten. Niet heel gebruikelijk, maar wel functioneel. Met solo’s zet ik hem daar meestal op. Dan is hij lekker aanwezig, haha! Dat is heel fijn aan die Strat.

“Toen ik een nieuwe gitaar wilde kopen, dacht ik: ik ga niet nóg een Strat kopen

creatief bezig zijn

Yvette is helemaal verliefd op haar PRS Studio Purple Iris

BRIDGE

EINDHOVEN GUITAR FESTIVAL

TICKETS VIA
BRIDGEFESTIVAL.COM

FLOOR JANSEN + ANNEKE VAN GIERSBERGEN ~ MARK LETTIERI OF SNARKY PUPPY & METROPOLE ORKEST ~ SONA JOBARTEH ~ THE ROBERT CRAY BAND ~ DINOSAUR JR AND MORE!

29 MAY ~ 2 JUNE

BRIDGEFESTIVAL.COM

MUZIEKGEBOUW FRITS PHILIPS EINDHOVEN

EFFENAAR

BRAINPORT EINDHOVEN

Gitarist

Spelen bij Froukje is voor Yvette een droom die uitkomt

want ik heb er al een. Dan wil ik ook echt een heel andere gitaar. En nu ben ik gewoon helemaal verliefd op die PRS. Hij is mooi paars en een klein beetje korter, wat ik wel fijn vind. Nu is mijn Strat mijn back-upgitaar."

Nieuwsgierigheid

Wie op Terpstra's YouTube-kanaal en social media kijkt of haar Humble Heroes-sessie gezien heeft komt ook een andere kant van de gitariste tegen: haar gitaarheldenkant. Instrumentale stukken van onder meer Steve Lukather, Queen, Lari Basilio en Joe Satriani laten pas echt horen wat een veelzijdig en smaakvol leadgitariste ze is.

"Ik heb zó veel naar Steve Lukather en Brian May geluisterd", zegt ze enthousiast. "Daarom vind ik het ook leuk om dat na te doen, qua sounds enzo. Daar heb ik ook heel veel van geleerd. Het heeft me heel erg geholpen mijn toon te maken. Gewoon door die liedjes heel veel te spelen. Maar ik heb ook veel naar Mark Knopfler en Joe Satriani geluisterd. Ik ben heel erg fan van Lari Basilio. Die combinatie van tremolo, volumeknop en vingers van Jeff Beck vind ik ook heel vet.

"Maar ik ben begonnen met Jimi Hendrix. Dat is wel echt mijn held op gitaar. Ik ben gitaar gaan spelen door mijn vader, die heel erg fan is van Hendrix. Hij speelde ook een beetje gitaar en het leek hem leuk als mijn zus en ik dat ook gingen doen. En ik vond het óók heel erg leuk, blijkbaar!

"Door Hendrix te spelen heb ik bijvoorbeeld ook het wahpedaal ontdekt, in *All Along The Watchtower*. Wat doet hij daar nou? Wacht even: dat moet ik hebben, ga ik even uitproberen! Dus dat heb ik ook allemaal in huis, maar dat gebruik ik niet bij Froukje. Zo kom je toch een beetje aan je kennis en je vaardigheden door je nieuwsgierigheid."

Achtbaan

"Voordat ik op Codarts zat, zat ik in de funkcoverband DaGroove. Daar heb ik geleerd om heel veel melodielijnen mee te spelen. Veel slagjes en strak spelen, en die slagjes ook heel lang volhouden. Daar heb ik bijvoorbeeld ook vaak bepaalde melodielijnen wat dikker aangezet, zoals ik dat bij Froukje ook doe. We deden geen eigen werk, maar het was ook een beetje creatief bezig zijn, alleen dan met bestaande liedjes.

"Ik heb ook veel open podia met mijn tweelingzus gedaan. Leuk om op jonge leeftijd al een beetje podiumervaring op te doen. Helaas is zij gestopt met gitaarspelen. Verder heb ik nog een tijdje in de band van een theaterduo gezeten, ook met eigen partijen bedenken enzo. Maar heel veel optreedervaring had ik niet. Wat ik nu met Froukje doe, dat is wel echt wat heel anders, waar ik als gitarist altijd van gedroomd heb.

"Door de opnames voor Humble Heroes, waarin ik mijn eigen band heb mogen samenstellen, is het wel gaan kriebelen om mijn eigen muziek te maken. Het lijkt mij zó leuk om met een eigen band instrumentaal werk te maken; ik denk Lari Basilio, Joe Satriani en Jeff Beck. Maar daar wil ik dan wel echt de tijd voor nemen en het echt goed doen. Maar dat komt ooit nog wel!"

Froukje bracht 12 januari het album 'Noodzakelijke Verdriet' uit.

Tourdata Froukje: Doornroosje, Nijmegen (21-3 & 22-3); Ancienne Belgique, Brussel (24-3); Tivoli-Vredenburg, Utrecht (4-4 & 5-4); Hedon, Zwolle (12-4 & 13-4); Paradiso, Amsterdam (18-4, 19-4 & 20-4); Pinkpop, Landgraaf (22-6); Rock Werchter, Werchter (7-7); Lowlands, Biddinghuizen (16-8); Lotto Arena, Antwerpen (31-10); AFAS Live, Amsterdam (20-11 & 21-11)

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

VIDEO humble heroes | yvette terpstra
VIDEO Froukje met oa. 'Ik Wil Dansen' op ESNS 2022 | NPO 3FM
VIDEO Froukje - Live at Pinkpop 2022
SPOTIFY Froukje - 'Noodzakelijk Verdriet'

GITARIST.NL

Zo maak je zelf een rubberen brug

Rubber soul

Het gebruik van een rubberen brug is de laatste trend in gitaardesign, ook al gaat dat ten koste van je sustain. Wat vinden we hiervan? tekst **Dave Burrluck**

Ik ontdekte lang geleden dat Gibson nylon gebruikte voor de topkam en ik vroeg me af of het zou kunnen werken. Nylon is vergeleken met been geen makkelijk materiaal om mee te werken, maar met de goede samenstelling bleek het prima te gaan. De semi-akoestische Ibanez van een vriend met nylon brugzadels in de Tone-Pros tune-o-matic klonk ook erg goed, en dat zette me aan het denken.

Materialen die in direct contact staan met de snaren - met name de brug - bepalen voor een groot deel hoe een gitaar functioneert, op een manier die simpel lijkt maar in feite erg complex is. Tegenwoordig zijn staal en messing de meest gebruikelijke materialen voor bruggen en zadels. Er zijn hardere, helderder klinkende alternatieven als roestvrij staal en wolfraam, en zachtere metalen als aluminium, plus natuurlijk allerlei synthetische materialen als het al genoemde nylon of het gepatenteerde materiaal van Graph Tech. Op jazzgitaren zit vaak een houten brug (meestal palissander of ebben) en lang geleden maakten Danelectro en Dan Armstrong eendelige zadels van palissander. Maar een rubberen brug? Er is natuurlijk wel een voorgeschiedenis. Ik kan me de snarendemper (mechanische palm-muting) herinneren van de Fender Jaguar of Bass VI. En rubber

1

2

komt in allerlei soorten en maten voor, van erg zacht tot hard. In bepaalde kringen is de gitaar met rubberen brug erg populair aan het worden. Hoe zit dat?

De rubbertrend schijnt te zijn begonnen door Reuben Cox, eigenaar van de Old Style Guitar Shop in LA, die is gespecialiseerd in het transformeren van goedkope instrumenten in iets geheel nieuws, inclusief een rubberen brug. Artiesten die zijn creaties in handen hebben gehad zijn niet de minste: Jackson Browne, Bob Dylan, Taylor Swift. Op YouTube en Spotify (afspeellijst 'Rubber Bridge Guitars') vind je veel voorbeelden van de onwerkelijke klank van gitaren met een rubberen brug. Met flatwoundsnaren kan de 'oude klank' extra worden aangedikt. Een krachtige pickup (geen PAF) wordt overigens aangeraden.

Rubber

We hebben het hier trouwens over synthetisch rubber en niet de natuurlijke variant. Je kunt een rubberen gum gebruiken, maar de meeste mensen kiezen voor een zogenaamde juweliersmat. Die wordt gebruikt om de schokken op te vangen als je aan metaal werkt en minimaliseert trillingen en geluid. Het is duidelijk een harde soort rubber. Ik bestelde er een van 100 x 100 mm met een dikte van 20 mm (**foto 1**).

Mij leek een gitaar met een tune-o-matic de beste keus, vanwege de ruimte achter de brug. Bij bijvoorbeeld een Les Paul kun je het staartstuk omhoog draaien om de neerwaartse druk van de snaren

3

Het eindresultaat op onze Silvertone. De mod kan altijd ongedaan gemaakt worden

te reduceren en ruimte te maken voor je rubberen blok. Strats en Teles zijn minder geschikt, maar misschien de Jazzmaster wel. Eventueel biedt Waterslide Guitars (waterslideguitars.com) een brug met rubberen zadels aan voor je Jazzmaster/Jaguar. Een Danelectro is ook een optie; vervang het palissander door een plak rubber. Gitaren met een trapezevormig staartstuk zijn natuurlijk eveneens goede kandidaten.

Aan de slag

Zonder ervaring met het concept van een rubberen brug weet je niet waar je moet beginnen. Bovendien heb ik geen zin een goede gitaar te verpesten met mijn experimenten. Een goedkope Silvertone 1423 met een tune-o- matic brug en trapezevormig staartstuk is daarom een ideale kandidaat. De afstand tussen de G-snaar en de bovenkant van de gitaar bedraagt 18 mm, dus ik zit met mijn 2 cm dikke blok mooi in de buurt. In deze fase ben ik nog niet bezig met perfecte intonatie; ik wil gewoon weten of het concept de moeite waard is of niet (**foto 2**). Hoewel het bijsnijden van het blok op zich niet moeilijk is, heb je er wel wat geduld voor nodig, zelfs met een zaag die bij hout als een mes door boter gaat (**foto 3**). Afwerken kan met grof glaspapier - ik gebruik aluminiumoxide, dat je bij elke bouwmarkt kunt krijgen (**foto 4**).

Ik overweeg eerst de bovenkant van het blok dezelfde radius (12 inch) als de toets te geven, maar bedenk op tijd dat het veel makkelijker is de sleuven voor de snaren op de juiste diepte te vijlen en eventueel kan ik daarna nog aan de radius werken als ik de gitaar ga afstellen. Ik plak beide zijkanten van de brug af en markeer de juiste plek met een stift zodat ik de locatie van de geïntoneerde zadels van de oorspronkelijke brug weet. Voor ik de tune-o-matic brug verwijder, meet ik nog de afstand van de zadels ten opzichte van het zadel van de hoge E snaar. Eerlijk gezegd heb ik geen idee wat ik aan het doen ben!

Zo markeer (**foto 5**) en vijl ik voorzichtig de sleuven voor de snaren met een kleine naaldvijl met drie hoeken aan de bovenkant van de brug (**foto 6**) voor ik me realiseer dat ik die in een kleine hoek moet monteren om correcte intonatie te krijgen, en dat de sleuven dan niet meer oplijnen met de snaren.

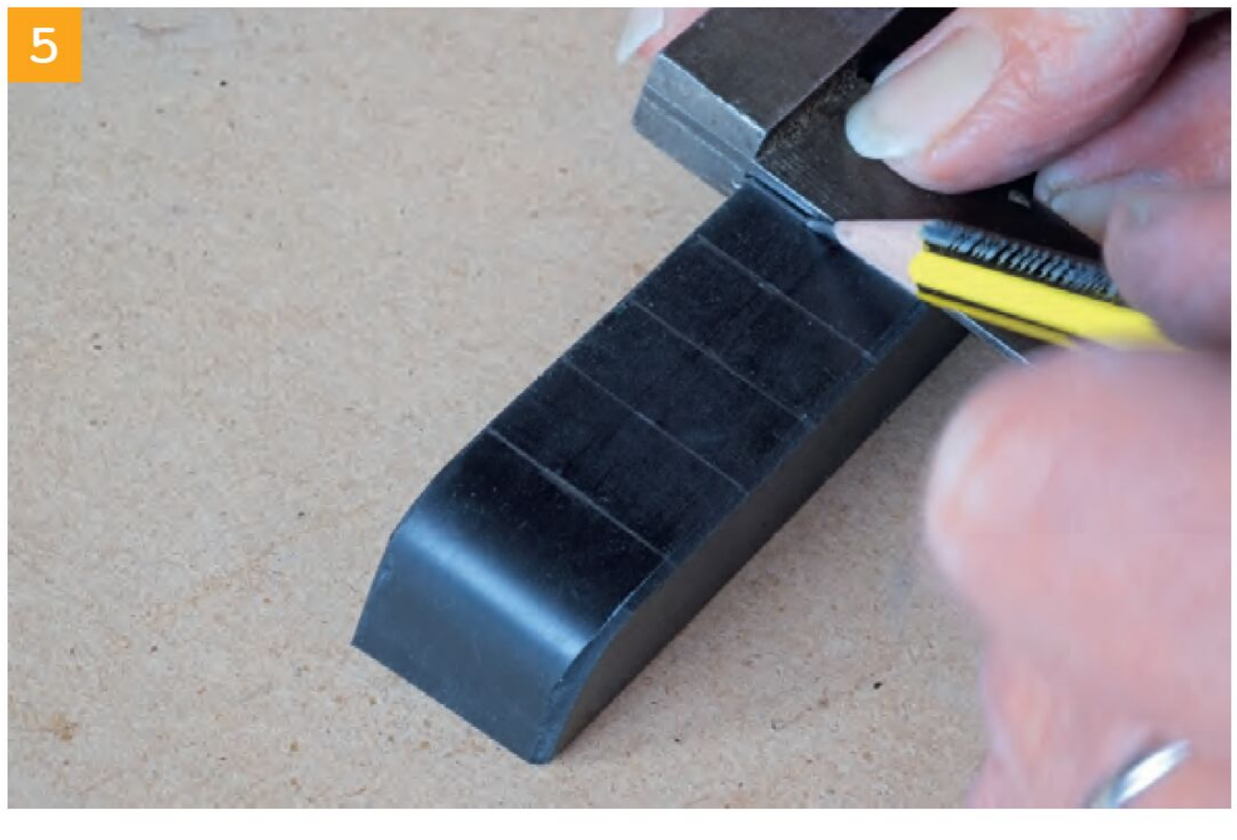

6

Eerlijk gezegd weet ik niet eens of ik wel snaarsleuven nodig heb, gezien de zachtheid van het materiaal en de neerwaartse druk van de snaren. Met behulp van de metingen die ik heb gedaan van de originele tune-o-matic, vijl ik het rubber aan de voorkant van de brug weg onder alle snaren behalve de hoge E om mijn intonatiecompensatie te creëren (**foto 7**) . Mijn rubberen brug ziet er niet uit; hij lijkt op een groot uitgevallen topkam, maar zou moeten werken.

Ik draai de snaren los en verwijder de metalen tune-o-matic en de schroeven die hem op zijn plaats houden zodat ik een glad oppervlak heb om mee te werken. Dan plaats ik de rubberen brug met behulp van de markeringen en stem mijn gitaar. Zelfs nu al hoor je dat droge, plukkerige geluid. Alleen zijn de snaren wat aan de hoge kant, zeker de dunste drie. Met behulp van een StewMac snaarhoogtemeter en een dunnere naaldvijl verlaag ik de snaren naar 1,8 mm (**foto 8**). Het voelt een beetje alsof ik een topkam invijl. De spanning van de snaren houdt de brug op zijn plaats (**foto 9**) en de aard van het materiaal voorkomt dat de brug gaat schuiven over de gladde afwerking van de body. Dat betekent ook dat je als je je rubberen creatie verder wilt bijwerken, je hem eenvoudig kunt verwijderen, aanpassen en weer terugplaatsen. Het is lo-tech, maar werkt wel.

Dit is dus prototype nr. 1. Is het rubber dat ik heb gebruikt te hard of te zacht? Is de brug te groot en te breed? Zou een dunner stuk rubber anders klinken? Gezien de lage kosten en de snelle uitvoering van dit project - plus nog de snelle montage - zijn dat vragen die met wat experimenteren makkelijk kunnen worden beantwoord. In de tussentijd...

7

De klank van rubber

Goed, de sustain is dus een stuk minder, maar verrassend genoeg is de klank niet zo droog als je zou verwachten. Het rubber lijkt de fundamentele trilling van elke snaar en elke noot te versterken en de boventonen juist te reduceren. Dat is vergelijkbaar met de pizzicatotechniek op een viool of cello, of een doffe, oude archtop. Zoek je een gitaargeluid dat klinkt alsof de snaren jarenlang niet zijn vervangen, dan vind je dat hier. Een groter contrast met de onberispelijke digitale wereld van nu is bijna niet denkbaar.

Echter, sluit de gitaar aan op een eenvoudige pedalenplank en het wordt een heel ander verhaal: tremolo, brede reverbs en lange, ruimtelijke delays creëren opeens buitenaards klinkende geluidslandschappen. Getapte en in de maat van de muziek afgestelde delays klinken alsof je een kalimba bespeelt. En heeft je song korte, scherpe fuzz-uitbarstingen nodig, dan kun je die ook afvinken.

Mocht de wereld van gitaren met een rubberen brug je niet bevallen, dan is deze modificatie snel weer te herstellen. De totale kosten van dit experiment bedroegen minder dan een glas bier op een Amsterdams terras. Tegelijkertijd heeft dit avontuur me kennis laten maken met talloze artiesten die normaal gesproken niet in mijn afspeellijsten voorkomen. Bovendien begon ik na te denken over andere materialen voor zo'n lofi-vibe; zachthout misschien? Leve de revolutie!

8

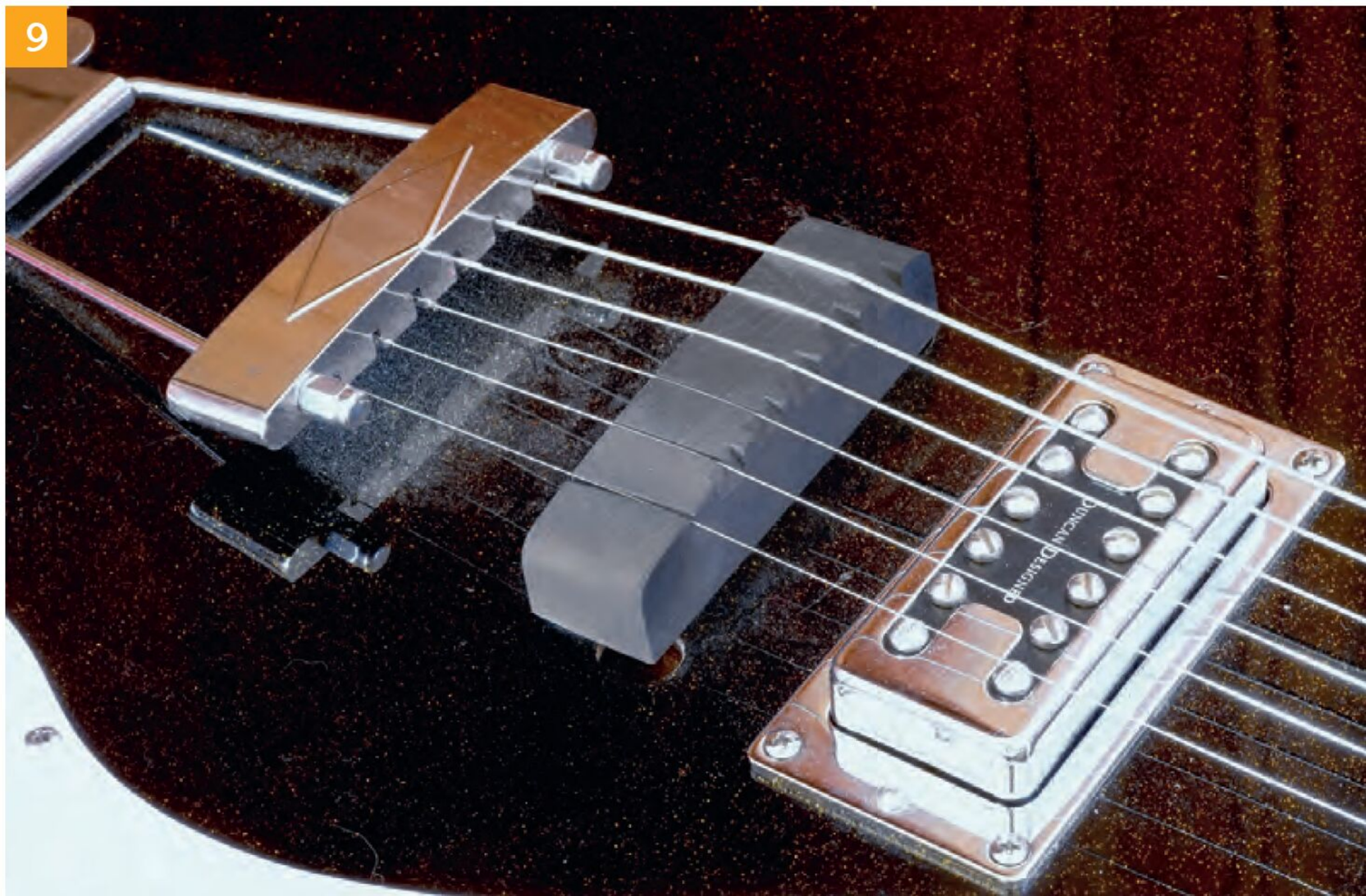
9

Marcus
SWINGS
THE WORLD TOUR

MARCUS KING

29 OKTOBER 2024 / AFAS LIVE

INFO & TICKETS: MOJO.NL/MARCUSKING

MOJO

DE KLASSIEKERS

Gibson Les Paul Recording

Les Pauls favoriete signaturegitaar volgde op de eerste singlecut-reissues. tekst **Rod Brakes**

Op lijstjes met de meest populaire Les Paul-varianten staat de Les Paul Recording beslist niet bovenaan. Les Paul dacht daar zelf trouwens heel anders over: hij bleef het instrument tot zijn dood trouw. En met reden: behalve met de door hem zo geliefde gestapelde humbuckers met lage impedantie is de gitaar ook uitgerust met zijn geheime elektronica. Die was zo geheim dat zelfs Gibson de details niet kende en het tot eind jaren zestig zou duren voor Les Paul - toen hij overwoog met optreden te stoppen - ze in vertrouwen nam. Toen Gibson in 1969 heruitgaven van de oorspronkelijke Les Paul met één cutaway introduceerde in de vorm van de 575 dollar kostende Custom en 425 dollar kostende Deluxe, kwamen daar twee massieve elektrische gitaren bij die waren gebaseerd op door Les Paul zelf aangepaste instrumenten, de toepasselijk genaamde Les Paul Personal en de Les Paul Professional (die respectievelijk 645 dollar en 485 dollar kostten).

De eerste verkoopcijfers van de peperdure Personal en gemiddeld geprijsde Professional waren niet best en beide modellen werden al snel opgevolgd door de in veel grotere aantallen gemaakte en daarom beter bekende Les Paul Recording uit 1971. Hoewel alle drie modellen een driedelige 'sandwich'body van mahonie/esdoorn/mahonie delen plus een driedelige hals en vergelijkbare regelaars en pickups met lage impedantie, herken je de Recording makkelijk aan de routing aan de voorzijde van de body en de kleine positieblokken in de toets. (De Personal heeft grote blokken terwijl die van de Professional trapeziumvormig zijn.) Wat betreft de verdere uitrusting houdt de Recording het midden tussen zijn twee voorgangers en hij was dan ook gemiddeld geprijsd.

Direct na de verschijning van het model waren de verkopen beter dan die van beide eerdere modellen en de Recording was in 1973 op zijn hoogtepunt, met 1759 verkochte gitaren. Desalniettemin, terwijl Les Paul zelf stug vasthield aan het ingewikkelde instrument met zijn oneindige verscheidenheid aan prachtige, cleane sounds, kozen gitaristen begin jaren zeventig, in wat we nu de classic rock-periode noemen, massaal voor de rauwe geluiden van reguliere Gibson humbuckers met hoge impedantie.
Als gevolg daarvan daalden de verkopen van de Recording de jaren daarna gestaag en aan het einde van de jaren zeventig werd het model zelfs uit productie genomen.

Behalve met een driestandenschakelaar voor elementkeuze was de Les Paul Recording/Personal/ Professional ook uitgerust met een mastervolume, toonregelaars voor bass en treble, en een tweestanden-faseschakelaar die werkt wanneer beide elementen actief zijn.
Een extra manier om de klank aan te passen is de elfstanden 'Decade' draaischakelaar/knop, die net als Gibsons Varitone condensatorcircuit het gitaarsignaal filtert op diverse plaatsen in het frequentiespectrum, van hoog naar laag (via posities 0 tot en met 10). Deze mogelijkheden worden verder aangevuld met een driestanden 'tone'-selectieschakelaar die kan worden gebruikt om de bass- en trebleregelaar te deactiveren en waarmee additionele schakelingen van de elementen mogelijk zijn.

De eerdere Personal en Professional moesten nog met een externe transformatorkabel op een versterker worden aangesloten (tenminste, als dit een gewone amp was met ingangen met hoge impedantie en niet een met lage impedantie-ingangen zoals een mengtafel of bepaalde versterkers zoals de Gibson LP-1 en LP-12). De Recording was echter voorzien van een ingebouwde tweestandenschakelaar voor hoge/lage impedantie, die in 1976 werd vervangen door twee afzonderlijke uitgangen aan de zijkant van de gitaar. In diezelfde periode veranderde het bedieningspaneel en werd de elementkeuzeschakelaar op de bovenste schouder geplaatst (zoals bij de oorspronkelijke Personal en Professional gitaren). Ook werden driedelige esdoorn halzen en body's van esdoorn gangbaar. G

Met dank aan ATB Guitars, atbguitars.com

De ontwikkeling van de Gibson Les Paul Recording

1969
Introductie van de Les Paul Personal en Professional; Walnut afwerking; alleen lage impedantie-uitgang

1970
Les Paul Personal en Professional voor de eerste en direct laatste keer opgenomen in de catalogus; hals volute wordt standaard

1971
Introductie van Les Paul Recording; Natural Mahogany afwerking; knoppen in gebogen lijn; lage/hoge-impedantieschakelaar

1973
Hoogtepunt van productie (1759 gitaren geleverd); Natural Walnut afwerking

1974
915 gitaren geleverd

1975
Natural Mahogany of White afwerking

1976
Knoppen in rechte lijn; elementkeuzeschakelaar op bovenste schouder; 2x jack (hoge/lage impedantie)

1977
362 gitaren geleverd

1978
Ebony, White, Cherry Sunburst of Walnut afwerking; 180 gitaren geleverd; laatste keer in catalogus

2013
Introductie van Les Paul Recording II (beperkte oplage van 600 stuks); pickups met hoge impedantie

1969 Gibson Les Paul Professional

1 SERIENUMMER
Serienummer met zes cijfers, op de achterkant van de kop gestempeld

2 KOP
Zwart hulstfineer; ingelegd Gibson-logo van parelmoer; zwarte afwerking (voorzijde), transparant Walnut (achterzijde)

3 BODY
35,56 cm breed; 5,08 cm diep; enkele afgeronde cutaway; driedelig gelaagde 'sandwich'constructie (mahonie/esdoorn strip/mahonie); bovenblad met enkele binding; transparante Walnut afwerking

4 HARDWARE
Individuele verchroomde Schaller stem-mechanieken; verchroomde tune-o-matic brug en stopstaartstuk; twee verchroomde pickupringen met instelbare schroeven; verchroomde steun voor slagplaat

5 PICKUPS & ELEKTRONICA
Twee gestapelde humbuckers met lage impedantie; drie CTS potmeters (volume, bass en treble); 11-standen Decade-draaischakelaar (condensatorreeks); tweestanden fase-schuifschakelaar; driestandenschakelaar voor tone-selectie; driestandenschakelaar voor elementkeuze; jackuitgang aan zijkant; transformator-schakelaar voor hoge/lage impedantie (modificatie, niet origineel)

6 PLASTIC
Vier zwarte knoppen met metalen afdekplaatje, gelabeld 0 tot 10 (volume, Decade, bass en treble); drielaags (z/w/z) ovaal bedieningspaneel gelabeld 'Phase Switch In/Out' en 'Tone Selector 1/2/3; zwarte Phase Switcher-schuifschakelaar; zwart dopje op tone-selectieschakelaar; wit dopje op elementkeuzeschakelaar; zwarte ring rond elementkeuzeschakelaar gelabeld 'Front' en 'Rear'; hoge/lage impedantie-draaischakelaar (modificatie, niet origineel); zwarte slagplaat (één laag); twee zwarte pickupkapjes met Gibson-logo; nylon brugzadels; tweelaags belvormig afdekplaatje voor halspen gelabeld 'Les Paul Professional'; drielaags (z/w/z) plaatje rond jackuitgang

7 HALS
Driedelige hals van mahonie; palissander toets met enkele binding, 21,5 frets en trapezevormige positieblokken van parelmoer; 24,75-inch mensuur; 42,9-mm brede topkam; hals aan body bevestigd bij 16e vakje; geen volute; transparante Walnut afwerking

Niks dan licks

Half uurtje over? Probeer dan deze licks in de smaken makkelijk, gemiddeld en gevorderd. tekst **Jamie Hunt**

MAKKELIJKE LICKS VOORBEELD 1

JOHN FOGERTY (CREEDENCE CLEARWATER REVIVAL)

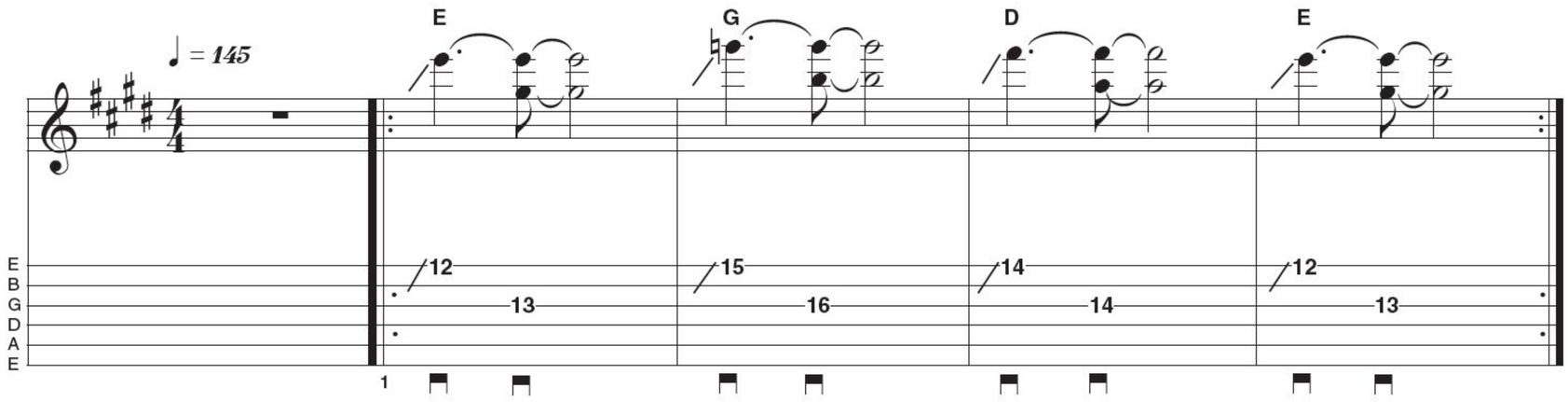

Deze melodie op de eerste en derde snaar bestaat uit akkoordtonen van het akkoordenschema. Het gebruik van sextintervallen op deze manier is gebruikelijk in pop, blues, rock 'n' roll en country, maar veel minder in jazz. Laat elke noot voor de volledige duur doorklinken en schuif steeds naar elke eerste noot van de twee. Dat brengt continuïteit en expressie in de frase. Om dit geluid te krijgen gebruik je het brugelement, een beetje gain en wat reverb.

MAKKELIJKE LICKS VOORBEELD 2

PETER BUCK (REM)

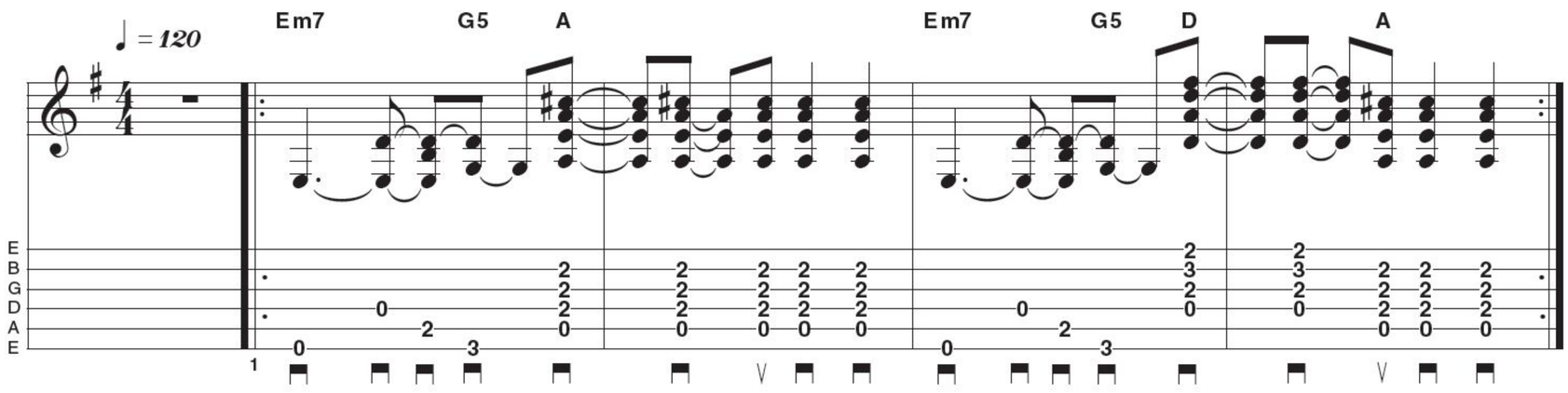

Deze riff wisselt een Em7 arpeggio af met A en D majeurakkoorden. Zo speel je in één gitaarpartij zowel een akkoordenschema als een melodische hook. Sla het grootste deel van de riff naar beneden aan met je plectrum, maar let op de opslag in het midden van de akkoorden. Dat helpt je spel vloeiend te houden. Dit geluid krijg je met je brugelement en net genoeg gain voor een lichte vervorming. Voeg dan chorus en reverb toe.

GEMIDDELDE LICKS VOORBEELD 3

JOE WALSH (EAGLES)

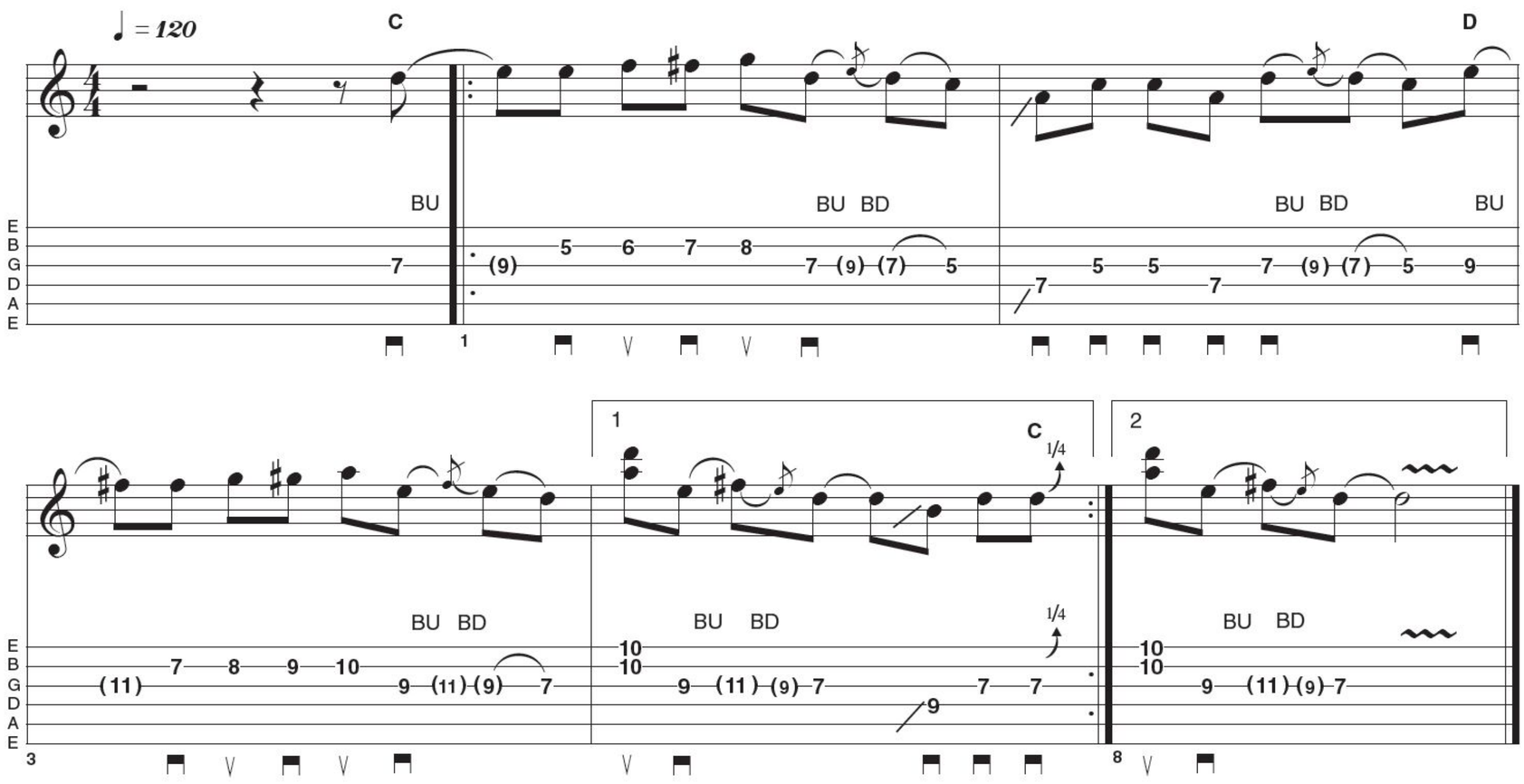

Deze frase gaat heen en weer tussen C majeur en D majeurpentatonisch en maakt gebruik van opgedrukte tonen en chromatische doorgangsnoten. Zo geef je inhoud aan de C en D akkoorden en wel op de countryrockmanier. Zorg dat je zuiver opdrukt door de ringvinger van je linkerhand te ondersteunen met de naastgelegen wijs- en middelvinger. Kies voor dit fragment je brugelement en draai er wat extra hoog in voor een heldere, levendige toon. Vervolgens voeg je nog wat gain en reverb toe.

GITARIST EXTRA

Audiovoorbeelden bij de workshop op Gitarist Extra

www.gitarist.nl/extra

GEMIDDELDE LICKS VOORBEELD 4 — NILS LOFGREN (E STREET BAND)

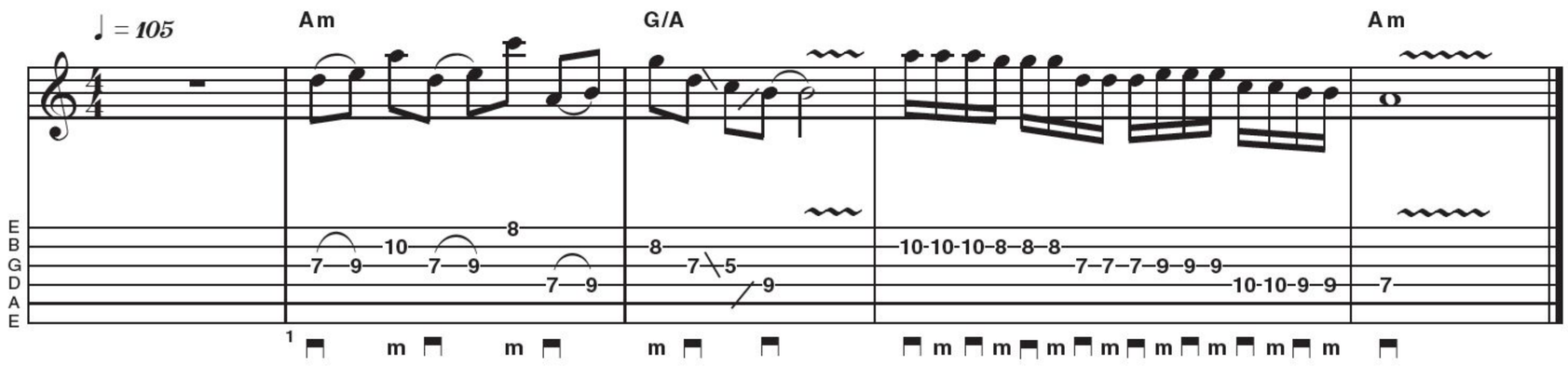

Speel deze hele lick met hybrid-picking (ook al gebruikt Nils een duimplectrum). We beginnen met een intervalsequens en sluiten af met een toonladder-achtig fragment. Zorg er bij het spelen van de herhaalde tonen in maat 3 en 4 voor dat de met plectrum aangeslagen noten net zo hard zijn als die je met je vingers plukt. Zo blijft de dynamiek van de frase gelijk. De beste klank voor dit fragment komt van je brugelement; draai wat extra bas in je versterker en ook wat gain. Maak het af met chorus en een kwartnoot delay.

GEVORDERDE LICKS VOORBEELD 5 — LARRY CORYELL (FUSIONLEGENDE)

Deze lick bestaat uit chromatische sequensen over gealtereerde G2♯7 akkoorden. Zo ontstaat een stijgende lijn met de overmatige, reine en verminderde kwint. Daarbij worden chromatische doorgangstonen gemengd met toonladdertonen, om zo de spanning maximaal op te voeren tot de frase oplost. Let ook op de accenten in de frase. Kies je middenelement, een lichte overdrive, en een beetje reverb. Een akoestische gitaar nadoen op een elektrische lukt het best als je vlakbij de brug aanslaat, met je halselement en een clean geluid.

GEVORDERDE LICKS VOORBEELD 6 — YVETTE YOUNG (COVET)

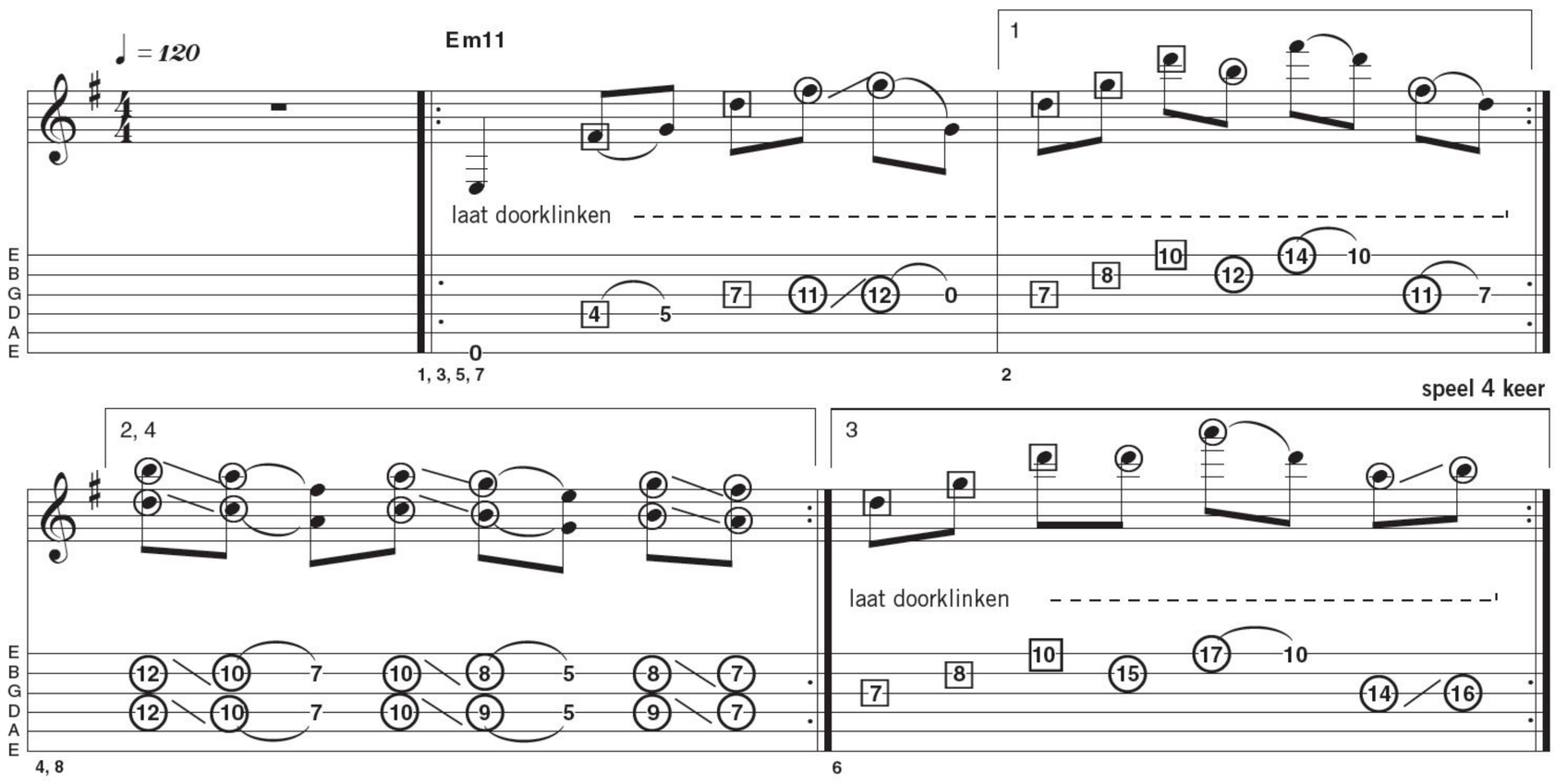

Deze riff bestaat uit hammer-ons van zowel je linker- als je rechterhand. Dat maakt het mogelijk frases te spelen die over de hele hals overlappen. Veel hammer-ons worden gespeeld zonder dat er noten op de conventionele manier worden aangeslagen. Dat betekent dat je zeker de eerste toon op een nieuwe snaar hard genoeg moet tappen om die snaar in beweging te brengen. Bij het tappen van opeenvolgende tonen op een snaar of bij tweeklanken gebruik je je wijs- en middelvinger. Dit geluid lukt het best met een middenelement en een clean afgestelde versterker. Maak het af met een compressor (als je die hebt) om de dynamiek gelijk te trekken, een beetje chorus en een lange reverb.

Gitarist

EEN JAAR IN DE BUS MET 33% KORTING

Of vraag een abonnement cadeau!

Krijg 33% korting op de losse nummerprijs en ontvang een jaar lang Gitarist in de bus (12 edities)

Voor slechts € 66,90 (dat is maar € 5,55 per editie – inclusief porto)

Bestel nu! Ga naar: **muziekmagazines.nl/gitarist**
Daar vind je ook tal van andere abonnementsaanbiedingen!

muziekmagazines**.nl**

De wonderbaarlijke historie van muziekwinkel Thomann

Zeventig jaar geleden ontsproten aan het brein van Hans Thomann senior: een piepkleine muziekzaak in minidorp Treppendorf in Midden-Duitsland die groot gemaakt werd door Hans Thomann junior, die in internet de uitdaging zag en Thomann tot 's werelds grootste webwinkel maakte. Dit jaar bestaat Thomann Musikhaus 70 jaar.

Thomann viert haar jubileum met tal van aanbiedingen en speciale limited modellen tussen nu en eind september; een aantal de volledige periode, 116 stuks maar liefst, en daarnaast elke maand een beperkt aantal steeds de eerste 10 dagen van die maand.

Het verhaal van Musikhaus Thomann

Als je Treppendorf, 200 km van Frankfurt, binnenrijdt zie je boerderijen, een paar huizen en een heel groot terrein met hangars, groot genoeg om vliegtuigen te herbergen. En véél DHL-opleggers. De vader van huidige eigenaar, Hans Thomann, is ooit hier begonnen met een kleine muziekwinkel. Die is er nog steeds en bepaald niet klein. Maar de kern van het bedrijf is toch honderd meter verderop gesitueerd. Een honderd procent geautomatiseerd, of beter gezegd: gerobotiseerd magazijn, met tienduizenden goederen op voorraad die via een ingenieus, aanvankelijk zelf ontworpen systeem naar de inpakband gaan, op zo'n manier dat als je een versterker, snaren en een gitaarboek bestelt, alles in één verpakking terechtkomt.

Online sinds 1996

Thomann noemt zichzelf in het persbericht over het 70-jarige jubileum de grootste muziekwinkel van Europa. Maar ze zijn daarmee bescheiden want ze zijn ook nog eens de grootste webwinkel ter wereld in muziekinstrumenten en alles wat daarbij hoort. Al met al heeft de webwinkel-aanpak van Thomann - sinds 1996 - geresulteerd in een enorme omzetgroei, die met name van 2004 tot 2010 toenam van 100 naar 400 miljoen euro, rond 2015 boven de 600 miljoen uitkwam en momenteel boven de miljard is. Thomann heeft 1500 werknemers in dienst en heeft een klantenbestand van 18.350.000 muzikanten opgebouwd.

De fysieke winkel

Toen wij met onze redactie voor het eerst Thomann in Treppendorf bezochten waren we verrast over het feit dat naast de vele hangars en kantoren ook de oude winkel nog bestaat. En niet zomaar een winkel: uitgaande van dat allereerste winkeltje zijn tal van huizen opgekocht en is een kruip-door-sluip-door ontstaan waarin ongeveer alles op muziekgebied staat uitgestald. Het is even reizen, maar dan krijg je ook wat! Hans Thomann jr, sinds 1990 CEO en eigenaar, is momenteel van plan de fysieke winkel uit te breiden van 5200 m^2 naar 10.000 m^2.

70 jaar Thomann aanbiedingen

Het jaar 2024 markeert het 70-jarige jubileum. Voor het jubileumjaar heeft Thomann een aantal activiteiten gepland, waaronder exclusieve aanbiedingen, limited edition-modellen en tal van promoties. Het Thomann-jubileumjaar is officieel van start gegaan op 1 maart, en wordt gevolgd door zeven maanden vol aanbiedingen en promoties tot en met september.

thomann.de

Gitarist | Events

Gitarist is partner en/of organisator van tal van gitaar-events door het jaar heen. We zien uit naar de volgende edities van Snarenplukkers en het nu al fantastische programma van het Bridge Guitar Festival van 29 mei t/m 2 juni. En we zijn partner van Ed Struijlaarts podcast Gitaarmannen.

Bridge Guitar Festival

wo 29 mei t/m zo 2 juni

Kaartverkoop voor Guitar Convention is begonnen

Matteo Mancuso doet masterclass én concert op zaterdag1 juni

Eind mei is het tijd voor '5 Days Of Everything Guitar' in Eindhoven. Het Bridge Guitar Festival biedt headlineshows in iconische venues, huiskamerconcerten, workshops door gitaarhelden, een omvangrijke gitaarbeurs, educatie-projecten voor kinderen en jamsessies - en dat in álle gitaargenres.

BRIDGE GUITAR CONVENTION
Zaterdag 1 juni overdag

Vanuit Gitarist organiseren we met een aantal partners wederom de Bridge Guitar Convention, met gitaarbeurs en workshops, op zaterdag 1 juni in dat prachtige Muziekgebouw Eindhoven. De Bridge Guitar Convention is gitaarbeurs en workshopdag in één. Op elke vierkante meter van het gebouw vind je gitaren, bassen, versterkers, effecten en andere gave snuisterijen bij de stands van meer dan 70 merken. Dikke kans dat je helemaal meegezogen wordt in al dat moois dat uitgestald staat. Goed opletten dus dat je de workshop van je favoriete gitarist niet mist. Deze middag zijn er in het Muziekgebouw namelijk een tiental workshops, masterclasses, concerten en panels.

Masterclass Matteo Mancuso

Hij is dé gitarist van het moment. Matteo Mancuso (27) oogst wereldwijd lof. Rick Beato's YouTube-video met Matteo bereikte in één maand tijd 1,9 miljoen views. Steve Vai heeft gezegd dat de toekomst van de elektrische gitaar bij Matteo in goede handen is. Hij combineert elementen van shred, jazz en klassiek in een complexe stijl, die op sommige momenten bijna bovenmenselijk aandoet. Toch is zijn motto: speel meer, denk minder.

Hij vertelde ons in september 2023 (Gitarist 390): "Voor mij zijn rock en jazz geen verschillende werelden." Als we hem vragen naar zijn opvallende rechterhandtechniek: "Het is een combinatie van flamenco- of basgitaartechniek, met mijn wijsvinger en middelvinger, en de klassieke techniek."
In de volgende editie van Gitarist lees je veel meer over zijn speeltechniek. En als je het van nabij wilt zien en horen: boek nu die ticket voor de Bridge Guitar Convention op 1 juni, een workshop die mogelijk wordt gemaakt door Yamaha, die onlangs voor Matteo zijn custom Revstar hebben gemaakt. En kom diezelfde zaterdagavond ook naar het optreden van zijn band op het Wilhelminaplein.

Nog veel meer workshops

Gitarist en Guitar Matrix zijn volop bezig met de programmering van de workshops tijdens de Convention. Elders in deze editie kondigen we de masterclass met **Jon Gomm** al aan, mede mogelijk gemaakt door Ibanez, en ook kunnen we de komst aankondigen van **Jesse van Ruller** en **Barend Courbois**.

De gitaarbeurs

Op de gitaarbeurs tijdens de Convention vind je zowel elektrische gitaren en bassen als akoestische gitaren. Productexperts van de merken staan voor je klaar. Ze gaan ervan uit dat je ze het hemd van het lijf vraagt. Als je je pedalboard een upgrade wilt geven,

is de gitaarbeurs een echt luilekkerland. Ook zijn er allerlei accessoires zoals capo's, pickguards, onderhoudsproducten voor je gitaar en coole bluetooth-speakers. Er is een grote hoeveelheid boetiekgitaren te bekijken en uit te proberen. Van bouwers als Dejawu, Janssen, Schwung en RH Guitars. Naast natuurlijk de bekende reguliere gitaarmerken! Ook zijn er veel bassen op de stands aanwezig, van onder meer Spector, Dingwall, Ibanez, Duesenberg, Bacci, Tokai, Lâg, Kala en Sandberg.

Dit zijn de merken die tot nu toe bevestigd zijn. More to come!

Aristides / Bacci / Beetronics / Blackstar / Cordoba / Cort / Crafter / Crazy Tube Circuits / Curt Mangan Strings / Darkglass / Dejawu / Digitech / Dingwall / DMI / Dogal / DSM & Humboldt / Duesenberg / Eko / ESP Guitars / Fender Audio / Ferrini Straps / FGN / Fortin / G7th / Guild / Guitarking Fuzz / Hagstrom / Harmony / Henriks Pickguards / Hercules / Heritage / Ibanez / IK Multimedia / J. Rockett / Janssen Gitaarbouw / Kala / Korg / Lâg / Laney / Legator / Monster Cable / Neural DSP / Ortega / Peavey / Pedaltrain / Radial / Revv / RH Guitars / Sandberg / Schecter / Schwung Guitars / Souldier / Spector / Stagg / Stefy Line / Strymon / Suhr / Tokai / Tyrone / Ultimusician / Universal Audio / Van Laeck Amps / Vintage / Vox / Walden / Walrus Audio / Warm Audio

Uitreiking Gitarist Poll Awards

Elk jaar reiken we met Gitarist in 20 categorieën de Gitarist Poll Awards uit aan gitaristen die zich het afgelopen jaar hebben onderscheiden en aan producten die onze lezers het beste of meest innovatief of bijzonder vonden het afgelopen jaar. Tijdens de Bridge Guitar Convention zullen de awards worden uitgereikt.

De Bridge Guitar Convention wordt tot stand gebracht door het Bridge Guitar Festival in samenwerking met Gitarist Magazine, De Bassist Magazine en Guitar Matrix.

Bridge Guitar Convention zaterdag 1 juni met gitaarbeurs en workshops

De kaartverkoop is begonnen (slechts € 12,50). Ga naar **bridgefestival.com**

BRIDGE CONCERTEN
29 mei t/m 2 juni

Robert Cray komt met zijn band naar de Effenaar, net als **Dinosaur Jr**. met **J Mascis**, en **Vieux Farka Touré**. **Floor Jansen** bespeelt het Klokgebouw. **Mark Lettieri & Metropole Orkest, Mozes & Stochelo Rosenberg + Rafael Cortes Sr. & Jr.** en **Sona Jobarteh** staan in Muziekgebouw Eindhoven. En **The Paradox Twin** in De Cacaofabriek (let op: in Helmond).

BRIDGE AROUND TOWN
31 mei t/m 2 juni

Onder de noemer **Bridge Around Town** programmeren poppodia, cafés en festivaltenten dagenlang gratis toegankelijke gitaarconcerten. Tot nu toe bevestigd zijn o.a.: **Matteo Mancuso**, **John Ghost, Bombino**, **Aynsley Lister**, **Zuco 103, Leif de Leeuw Band, JB Meijers**, **Ploctones, Cloud Cafe, Chica Chica, Bertolf & Bluefinger, Tricklebolt, Black Bottle Riot, Komatsu** en **Makas**

gitarist.nl/events I bridgefestival.com

Snarenplukkers in Wild Verband

Theaterserie loopt door tot 2 juni

Het tweede seizoen van BJ Baartmans' theaterserie Snarenplukkers loopt door tot 2 juni, met fantastische gitaristen die samen met hem en veelal ook zijn band The Space Age Travellers een theatermiddag of -avond samenstellen met meeslepende muziek en onvergetelijke verhalen. De agenda voor de rest van het seizoen:

21 april, **Maarten Ouweneel**, De Steenakker, Haps I
12 mei, **Martijn van Agt**, Het Veerhuis, Oeffelt I
2 juni, **Erwin van Ligten & Eric van Dijsseldonk**, Het Veerhuis, Oeffelt.

Gitarist is partner van Snarenplukkers in Wild Verband
Meer informatie en tickets: gitarist.nl/events

BJ Baartmans
PRESENTEERT
SNARENPLUKKERS
★ IN WILD VERBAND ★

Marcel Singor in Ed Struijlaarts ‘Gitaarmannen’

‘Ik ben geëntertaind door een groot gebrek aan clichés’

In ‘Gitaarmannen, De Podcast’ praat gitarist Ed Struijlaart met zijn favoriete Nederlandse en Belgische gitaristen over hun leven en muziek, met de liefde voor de gitaar als rode draad. De podcast is natuurlijk in audio te beluisteren in je favoriete podcast-app, maar zeker ook te zien op YouTube, inmiddels uitgegroeid tot een geweldige videoserie van 64 afleveringen. Gitarist is partner van deze podcast.

Bij uitkomen van deze editie van Gitarist verschijnt de 65e aflevering, met Marcel Singor, de gitarist van bands als Kayak, Ayreon en Fosh en zeker ook bekend van zijn eigen albums ‘Futureproof’ (2015) en, onder de naam ‘Singor’, ‘Travel Light’ (2020). We zagen workshops van hem op Amsterdam Guitar Heaven en het Bridge Guitar Festival. En hij geeft les op de popafdeling van het Conservatorium van Amsterdam.

Pete Townshend

In de Gitaarmannen-podcast met Ed Struijlaart spreekt Marcel met de gitaar op schoot over tal van onderwerpen die hem bezighouden. Natuurlijk over hoe hij als jongen gegrepen werd door Peter Townshends spel op *You Better You Bet* en de gitaarkampioenschappen die hem al op zijn 13e bekendheid opleverde.

Heel interessant is hoe hij beschrijft hoe bij hem de knop omging toen zijn leraar tijdens de les een nummer uitzocht. “Hé, zo kan ik dus ook een nummer uitzoeken!” En hoe hij op heel bijzondere wijze met Oscar Kraal in Zoetermeer in zijn eerste bandje belandde en later met Bas Bron van de Jeugd van Tegenwoordig aan de slag ging.

De gear

In het tweede deel van de zeventig minuten durende podcast komen de gitaren, de amps en de pedalboards uitgebreid aan bod. Waarom die Robberts gitaar, onafscheidelijk met zijn Laney amp? En welke effecten gebruikt hij bij welke gig?

En natuurlijk licht hij uitgebreid zijn speltechnieken en spelopvatting toe: “Gitaarspelen is geen wedstrijd. Soms is een solo met louter één noot heel mooi, zoals Neil Young dat doet in *Cinnamon Girl*, en soms zijn veel noten heel mooi, bij Yngwie Malmsteen bijvoorbeeld.”

Op de vraag door welke ‘nieuwe’ gitaristen hij zich laat inspireren peinst hij heel even, want hij speelt al 41 jaar lang 6 dagen per week gitaar en om dan nog gitaarmuziek te gaan luisteren…
“Ik ben heel erg gericht op de dingen die mijn spel fris maken. Telkens als ik op iets stuit dat niet iedereen al doet, probeer ik dat te ontwikkelen. Ik ben geëntertaind door een groot gebrek aan clichés!”

Gitaarmannen en Gitarist

Gitarist is partner van ‘Gitaarmannen, De Podcast’. Op Gitarist.nl hebben we alle afleveringen tot dusverre gebundeld, 65 nu maar liefst, van Spike tot en met Marcel Singor. Met fantastische gesprekken inclusief gitaarspel van Jett Rebel, Jac Bico, Arnold van Dongen, David Piedfort, Rob Winter, Paskal Jacobsen, Erwin Java, Jan Akkerman, Jack Pisters, Wesley Nuis, Tom Morello, Ruben Hoeke, Waylon, Pablo van de Poel, en vele anderen! Enjoy!
NB: In elke aflevering van Gitaarmannen geven we een jaarabonnement op Gitarist weg!

gitarist.nl/events
youtube.com/edstruijlaart

Onze bladen voor muzikanten

Bestel ze los of word abonnee
Dat gaat heel gemakkelijk via

muziekmagazines.nl

Proefabonnementen
€ 12,50

Jaarabonnementen
vanaf € 20,90

Losse edities
vanaf € 5,-

We sturen alles op zonder verzendkosten

Keijser 18 MEDIAPRODUCTIES | INZET uitgeverij | Interface voor muzikanten en producers

+31 (0)20 6755308 | info@k18.nl | www.muziekmagazines.nl

IN DE BUURT

Mainstreet
Een winkel met uitsluitend Fender producten
Ook voor reparaties
www.gitaar.nl
de Fender shop
Voorburggracht 70, Zuid-Scharwoude, Tel 0226 31 70 45

01

Guitar Shop Delft • Nieuwe Langendijk 15 • 2611 VG Delft
guitar shop delft
Gitaar speciaalzaak voor akoestische- en elektrische (bas)gitaren en versterkers. Tevens onderhoud, modificatie en reparatie van gitaren en versterkers.
015 - 212 98 95 • www.guitarshopdelft.nl • info@guitarshopdelft.nl

02

LORD OF THE STRINGS
europa's online snarenspecialist
t. +31 (0)33 453 74 16
www.lordofthestrings.com

03

DIJKMANMUZIEK
AMSTERDAM - ALKMAAR
dijkmanmuziek.nl

04

Kees Dee
EST. 1987
WWW.KEESDEE.NL
Amersfoort 033-4655355

06

leftyGuitars
the ultimate choice in lefthanded guitars & basses
B-2580 Putte (Putte) - Belgium
Tel.: +32 (0)473/52.69.48
E-mail: patrick@leftyguitars.be
www.leftyguitars.be

09

Homestead CUSTOM-MADE
YOUR CHOICE,
YOUR SOUND, YOUR GUITAR
www.homestead-guitars.com

05

The Fellowship OF ACOUSTICS
Fine, vintage & rare guitars
Dedemsvaart | 0523-232205 | www.tfoa.eu

07

Gitaarles voor iedereen
Gitaarschool APELDOORN
www.gitaarschoolapeldoorn.nl

10

Adverteren op deze pagina?
Bel of mail Ollie Schmitz:
020 675 5308 | ollie@k18.nl

verkoop - onderhoud - reparatie
Guitar Specials
- EST 2015 -
Steelstring gitaren, Nylonstring gitaren, Elektrische gitaren
Geerepassage 1 in Middelburg - tel. 0031 (0)6 46 45 57 00
guitarspecials.biz - tyroneguitars.eu - info@guitarspecials.nl

08

SACKSIONI
Guitarshop established 1937
Sacksioni, Ruysdaelstraat 5-7, 1071 WX Amsterdam
Tel. 020 679 41 15, guitars@sacksioni.nl, www.sacksioni.nl

11

MIJN GITAARWERELD

Ace Frehley

Ace Frehley mocht niet meedoen toen zijn vorige band Kiss hun allerlaatste concert gaf. Maakt hem niks uit, hij heeft naar eigen zeggen net het beste album van zijn carrière gemaakt, ‘10.000 Volts’. tekst **Jon Wiederhorn** foto’s **Jayme Thornton**

“Kiss heeft mijn naam en die van drummer Peter Chris alleen maar geroepen omdat ze hoopten meer tickets voor hun show te verkopen. Jammer genoeg hoorde ik ze daarna in de Howard Stern Show zeggen dat als Peter en ik mee zouden doen, ze de band beter Piss konden noemen. Ze doen maar. Ik ben blij met mijn nieuwe album en wat Kiss doet of heeft gedaan, boeit me niet.”

“Gibson Les Pauls zijn het hart van mijn sound. Vaak als ik een slaggitaartrack heb opgenomen, dubbel ik die met een Fender Stratocaster. Een Fender zit in een ander frequentiespectrum dan een Gibson en gecombineerd klinkt het supervet. Die truc heb ik geleerd van Pete Townshend. Op sommige tracks dubbel ik met een akoestische gitaar die je bijna niet hoort. Dat heb ik ook van Pete.”

“Ik heb ‘10.000 Volts’ gemaakt met Steve Brown, een getalenteerde songwriter die de techniek heeft gedaan voor veel grote artiesten. We werkten heel snel. Ik ben blij met de reacties op het album en heb zin om te gaan touren. Ik wil me blijven ontwikkelen en niet blijven hangen zoals sommige bands. Het doet me goed dat er nog steeds mensen zijn die naar me willen luisteren.”

“Ik kreeg een gitaar van mijn vader toen ik 13 was en luisterde naar Clapton, Beck, Hendrix, Townshend, Keith Richards - de Britse invasie. Als je ze hoort, weet je direct wie het is. Maar ook BB King, Albert King en Freddie King. Veel zwarte gitaristen speelden eenvoudig, maar erg goed. Neem Chuck Berry. Berry speelde simpele solo’s waar het meer om de attitude ging dan om techniek.”

“Plug een Les Paul in een Marshall en zet alles op 10 - beter wordt het niet. Ik doe dat al 40 jaar en het heeft me nooit in de steek gelaten. Op ‘10.000 Volts’ probeerde ik een track met een countryfeel te spelen, maar dat werd niks. Het gaat me veel beter af om Ace te zijn dan anderen te kopiëren.”

“In mijn solo’s beperk ik me tot de pentatonische toonladder. Dat is mijn stijl en het werkt. Je kunt allerlei dingen doen om te variëren: hard of juist zacht aanslaan, noten opdrukken, met je plectrum over de snaren schrapen. Veel daarvan heeft niets met je linkerhand te maken. Ik schrijf nooit solo’s. Ik ga zitten, doe er vier of vijf en kies de beste stukjes.”

WWW.DEBASSIST.NL

Proefabonnement zonder verplichtingen:
2 nummers in de bus voor € 12,50
muziekmagazines.nl/debassist

DE BASSIST. BASSICS.

Mag. App. Site. Social. Video. Events.

Gitarist Adverteerdersindex

013	66	Kees Dee	60
Aquarium Sessions	38	Lefty Guitars	60
Bridge Guitar Festival	48	Lord Of The Strings	60
De Bassist	66	Mainstreet	60
Dijkman	60	MOJO	53
Fender	68	Musicmaker	42
Gitaarschool Apeldoorn	60	Muziekmagazines.nl	63
Gitaarschool Nederland	42	Pro Media Connect	18
Guitar Specials	60	PRS	67
Guitar Shop Delft	60	Q-Factory	15
Hagstrom	25	Sacksioni	60
Homestead	60	SoundService	11
Hoshino	02	The Music Alliance	08
Jackson	03	Thomann	20/21
JHS	18	TFOA	60

NF 53

Myles Kennedy

© 2023 PRS Guitars / Photos by Marc Quigley

DOUBLE TROUBLE

ALL-NEW BOLT-ON MODELS

The PRS NF 53 and the Myles Kennedy signature model build on years of careful study of pickup design and voicing. These models each feature new and unique versions of PRS's Narrowfield pickups to bring two distinct voices alive. PRS Narrowfield pickups are built to deliver great, thick single-coil sounds with the noise-cancelling benefits of humbuckers. Stop by your local PRS dealer to check them out and see which one is right for you.

PRS PAUL REED SMITH GUITARS

THE DREAM

THE YEAR OF THE STRAT®
1954 Fender® 2024
CELEBRATING 70 YEARS

"My dream was to have a Stratocaster®. I loved it from the beginning. Buddy Holly played one. Hank Marvin played one. That was enough for me."

DAVID GILMOUR

Fender®

STRATOCASTER®

Forever Ahead Of Its Time

©2024 Fender Musical Instruments Corporation. All Rights Reserved.